

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Фішка

Брендон Уолтерс: «У вас народ — як ананас, жорсткий ззовні і прекрасний всередині...»

▶ СТОР. 9

Реальний сектор–2013: хімічна галузь

Експорт падає, імпорт витісняє

▶ СТОР. 12—13

Історія

З Рівним поріднила... війна

▶ СТОР. 15

№ 31 (5781) СЕРЕДА, 19 ЛЮТОГО 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Укравтодор: планів більше, ніж грошей

В Україні розпочався аварійний ямковий ремонт доріг загального користування. Наприкінці минулого тижня Укравтодор нарахував понад мільйон квадратних метрів автошляхів, уражених так званою ямковістю. Латають їх за спрощеною технологією. І хоч у самій компанії не приховують, що такий ремонт матиме лише тимчасовий ефект, відмовлятися від нього не збираються і називають вимушеним заходом. З початку року так «полікували» 220 тисяч кв. м автошляхів. «Сенс такого ремонту полягає в тому, щоб попередити руйнування на початковій стадії. Якщо сьогодні не ліквідувати ями (коли вони ще незначні), то через два-три тижні матимемо обсяг робіт утроєвп'ятеро більший», — пояснив учора під час прес-конференції Євген Прусенко, голова Державного агентства автомобільних доріг України. ▶ СТОР. 10

«Власний дім»

Утричі частіше святкували торік новосілля сільські жителі Вінниччини. Побільшало житла і в містах краю

Загалом обсяги прийнятого в експлуатацію нового житла в регіоні зросли порівняно з 2012 роком на десять відсотків. Характерною ознакою стало збільшення новобудов (на 32,1 відсотка) в сільській місцевості. Це пояснюється активізацією робіт у рамках регіональної програми індивідуального житлового будівництва «Власний дім», **інформує наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

Вибух на «спокійній» шахті забрав життя сімох гірників

— Попередня причина аварії — порушення техніки безпеки. Вибух стався на глибині 815 метрів у так званій погашеній виробці — тобто там, де видобуток вугілля не проводиться, а лише вилучається обладнання, метал тощо для повторного використання. Там працювала бригада робітників. Загалом під землею перебувало 88 гірників.

Нині робота шахти зупинена, проводиться розгазування виробок. Лише після цього місце аварії зможуть оглянути експерти, а згодом — і члени урядової комісії. ▶ СТОР. 7

Пошук компромісу — час іде вже не на години, а на хвилини

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Зранку трибуну і президію у сесійній залі Верховної Ради було заблоковано депутатами з опозиційних фракцій. Опозиція і надалі наполягає на розгляді проекту постанови щодо повернення до Конституції зразка 2004 року та парламентсько-президентської форми правління. О 10-й годині народний депутат від «Батьківщини» Олександра Кужель, котра разом з іншими депутатами з опозиційних фракцій брала участь у блокуванні, оголосила, що «Верховна Рада не засідатиме доти, доки не буде зареєстровано проект постанови про зміни до Конституції». Після цього депутати заспівали Гімн України. Пленарне засідання так і не розпочалося.

▶ СТОР. 2—3

ПРЕМ'ЄРА РУБРИКИ

Реформа: пілотний проект

Пішов третій рік від початку реалізації у трьох областях України — Вінницькій, Дніпропетровській і Донецькій — та в місті Києві пілотного проекту реформування в нашій країні системи охорони здоров'я. Наскільки ефективно воно здійснюється? Як оцінюється фахівцями, медиками-практиками, вченими, громадянами, політиками? Який позитивний досвід уже є і що заслуговує подальшого поширення на всю територію країни? На які проблеми слід звернути увагу, щоб внести корективи в розпочату перебудову важливої в суспільстві галузі? Ці та інші актуальні питання визначатимуть зміст журналістських матеріалів, які відтепер постійно і акцентовано публікуватиме «Голос України» під рубрикою «Медицина. Реформа: пілотний проект». Перші з них — у сьогоднішній добірці.

▶ СТОР. 14

КОРОТКО

■ Торік до Полтавської ОДА надійшло 3843 звернення. Найчастіше вони стосувалися роботи соціальних і комунальних служб, транспорту, а також земельних відносин, **передає наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

■ За незаконне вирубування 126 хвойних дерев працівник одного з лісництв Косівського району Івано-Франківщини може сісти за ґрати на три роки, **повідомляє наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

Лютневі пенсії українців профінансовано на 60% — *УНІАН*

Пошук компромісу — час іде вже

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Питання введення надзвичайного стану не обговорювалося

Сьогодні орієнтовно об 11.00 відбудеться зустріч лідерів опозиції з Президентом Віктором Януковичем. Про це на вчорашньому брифінгу заявив Голова Верховної Ради Володимир Рибак і додав, що сесійне засідання не буде.

«Нам ще треба напрацювати рішення, щоб можна було розглянути їх у четвер у сесійній залі. У четвер планується розгляд створення тимчасової комісії для підготовки змін до Конституції», — зазначив він.

Протягом учорашнього дня глава парламенту не раз розмовляв із Президентом, але питання про введення надзвичайного стану не порушувалося. Крім того, Голова Верховної Ради Володимир Рибак заявив, що політики обговорювали, в яких умовах продовжувати перемовини стосовно внесення змін до Конституції.

«Говорили про те, що треба змінити в Конституції, щоб був спокій у державі», — зазначив глава парламенту.

«Що стосується 2004 року, коли ми програли вибори, то Янукович сказав що ціною крові нам перемога не потрібна. І ми пішли в опозицію. І давали можливість Президенту Ющенку та прем'єру Тимошенко працювати. Ми не заважали і бійок не влаштовували», — пригадав Голова Верховної Ради.

Глава парламенту спростував чутки про своє погане самопочуття та що йому викликали «швидку». «Це все брехня, що стосувалося мене», — сказав він.

На запитання, чому мовчить Президент, Володимир Рибак зауважив, що Президент своє слово ще скаже.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Глава парламенту зауважив також, що дуже погано, коли гинуть люди: «Я нормальна людина, і треба висловити співчуття сім'ям загиблих».

Протистояння в парламенті, на думку Голови Верховної Ради, спричинено тим, що дві третини обранців прийшли до законодавчого органу вперше. «Ця «мітинговщина» пройшла у вищий законодавчий орган. Я приділяю увагу тому, щоб не лише країна була європейська, а й парламент. Але життя є життя», — сказав він.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тим часом під стінами парламенту вирував майже справжній бій — колони мітингувальників з Майдану намагалися прорватися до парламенту, який посилено охороняють силовики, знову сталися сутички, до маніфестантів було застосовано сльозогінний газ, лунали вибухи, палали вантажівки та намети.

О дев'ятій ранку колони мітингувальників вирушили з Майдану до Верховної Ради, намагаючись прорватися до площі біля парламенту та Маріїнського парку. Однак урядовий квартал і надалі охороняється щільним кільцем правоохоронців. Кореспондент «Голосу України» намагалася пройти до парламенту з боку станції метро «Арсенальна» по Грушевського, де зазвичай був пункт пропуску. Однак біля Будинку офіцерів з боку Кріпосного провулку з'явилася кількатисячна колона мітингувальників з Майдану в касках, масках, зі щитами із написами «Воля або смерть», «Смерть ворогам!» та іншими гаслами, кийками, щитами. Вулицю Грушевського та Маріїнський парк уже було щільно перекрито вантажівками та декількома рядами спецпризначенців зі щитами, тож пройти через Грушевського було марно. Усі підступи до парламенту на навколишніх вулицях — Грушевського, Шовковичній та інших були заповнені людьми, з одного боку — мітингувальниками з Майдану, з іншого — правоохоронцями. Майданівці намагалися пробратися до Верховної Ради навіть через дах Маріїнського палацу. Тим часом у Маріїнському парку тривав мітинг прибічників чинної влади та Партії регіонів, лунала патріотична музика. А з парламенту було чути вибухи та запах горілого.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зліва направо: ***Валерій Карпунцов, Павло Петренко, Руслан Кошулинський під час брифінгу.***

«Ми розпочинаємо мирний наступ на парламент з вимогою повернути країну в конституційне русло», — **сказав лідер «Свободи» Олег Тягнибок,** котрий разом з іншими депутатами ішов на чолі колони протестантів до Верховної Ради.

Заступник Голови Верховної Ради України Руслан Кошулинський на брифінгу в парламенті заявив, що парламентський апарат «у технічний спосіб» блокує реєстрацію проектів постанов від опозиції щодо конституційних змін. Він продемонстрував проект постанови Верховної Ради в авторстві лідерів опозиційних фракцій «Батьківщина» Арсенія Яценюка, «УДАР» Віталія Кличка та «Свобода» Олега Тягнибока щодо повернення до Конституції взірця 2004 року.

Депутат від «Батьківщини» Павло Петренко назвав ситуацію в парламенті «безпрецедентною». «Ця постанова дає можливість усій Україні вийти з тої глибокої кризи і не допустити кровопролиття на вулицях, — сказав П. Петренко. — Ця постанова передбачає констатацію факту дії в країні Конституції 2004 року і зобов'язує Верховну Раду опублікувати її текст у «Голосі України». Ця постанова також констатує, що Конституційний Суд у 2010 році у жодному пункті результативної частини не скасував положення Конституції 2004 року, а тому Верховна Рада, як єдиний орган установчої влади, констатує факт дії в Україні Конституції 2004 року. Про жодні конституційні процеси і зміни мова не йде. Йдеться про поновлення конституційного ладу в країні».

Депутат Валерій Карпунцов («УДАР») також наголосив, що народним депутатам «у штучний спосіб» обмежують право законодавчої ініціативи. «Цим влада показує, що не хоче мирних перемовин, що не хоче мирних акцій і спрямовує свої дії на загострення конфлікту та реалізує не мирний сценарій», — сказав В. Карпунцов.

Депутати звернулися з вимогою до керівництва парламенту і, зокрема, Голови Верховної Ради терміново зареєструвати цю постанову і внести на розгляд сесійної зали.

Руслан Кошулинський також заявив: якщо постанову не буде зареєстровано, з її текстом ознайомлять усіх депутатів і її може бути винесено на голосування «в якийсь інший спосіб». У який саме — парламентарій не уточнив.

Однак **народний депутат від Партії регіонів Володимир Олійник** в коментарі «Голосу України» заявив, що опозиція зумисно не дотримується процедури внесення постанови щодо змін до Конституції, не збирає необхідні 150 підписів, оскільки у сесійній залі немає необхідних 226 голосів для ухвалення рішення.

«Пан Кошулинський, як заступник Голови Верховної Ради, має прочитати Конституцію та Регламент, де написано: все, що стосується Конституції, — 150 підписів треба зібрати, — сказав В. Олійник. — І вони замість того, щоб зібрати ці 150 підписів, наполягають на тому, що достатньо трьох депутатів. Бо «лідери фракцій» — немає такого поняття, є три депутати. Добре, тоді завтра я один, як депутат Олійник, зареєструю проект постанови про скасування цієї постанови і вона випадково в залі знаходить підтримку 226 голосів. Що тоді далі будемо робити? Ми перетворюємо Конституцію на ганчірку».

В. Олійник пояснив блокування парламенту опозицією так: «Але що це означає? Чого вони сьогодні наполягають і не хочуть зібрати 150 підписів? Бо нема 226. Якби у них було зараз більше 226 голосів, то нема проблем — зібрали б і ставте на голосування. А упираються і, не маючи 226, таким чином хочуть прикрити, як фіговим листком, свою неспроможність».

Тим часом, народний депутат від Партії регіонів Борис Колесніков в інтерв'ю журналістам у кулуарах парламенту заявив, що у Верховній Раді є голоси для призначення прем'єр-міністра. «Якщо Президент внесе кандидатуру прем'єра, то голоси є», — заявив він. Депутат також нагадав, що Партія регіонів виступає за створення конституційної комісії, яка, на його думку, стане першим кроком на шляху вирішення конфлікту. Б. Колесніков повідомив, що сьогодні на засіданні фракції Партії регіонів був глава адміністрації Президента Андрій Клюєв, але питання прем'єра не обговорювалося. «Ні, це не означає, що ми обговорювали питання призначення прем'єра. Андрій Клюєв розповів нам про ситуацію, ми ще раз визначили основні шляхи виходу з неї», — сказав парламентарій.

Лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко на брифінгу закликав Президента Віктора Януковича оголосити дострокові парламентські та президентські вибори, що, за його словами, дасть змогу зупинити протистояння. «Я звертаюся до Президента, на якому лежить уся відповідальність за ситуацію в країні, бо він має повноту влади — оголосіть дострокові президентські та парламентські вибори! Зробіть це! Це буде вихід», — заявив В. Кличко. При цьому він закликав Президента «дати можливість депутатам своєї фракції проголосувати за відновлення конституційного ладу — визнати дію Конституції 2004 року», що знизить температуру в суспільстві. Лідер «УДАРу» звернувся до глави держави з вимогою вивести війська та «Беркут», щоб знизити градус протистояння. Кличко також наголосив, що парламент повинен сформувати новий уряд.

Об 11.30 депутати з фракції Партії регіонів залишили сесійну залу парламенту. А депутат від «УДАРу» Валерій Карпунцов у коментарі журналістам у кулуарах парламенту повідомив, що проект постанови щодо повернення до Конституції 2004 року вже начебто зареєстровано. «Є інформація, що вже зареєстрували, реєстраційний номер 4154», — сказав депутат.

Лідери фракцій збиралися на нараду в кабінеті Голови Верховної Ради Володимира Рибака для подальших консультацій і пошуку шляхів виходу з кризи.

Близько 13-ї години лідер «Свободи» Олег Тягнибок в кулуарах парламенту зазначив, що після ухвалення постанови про повернення до Конституції 2004 року можна було б голосувати за утворення конституційної комісії та розпочати підготовку до реальної, впродовж двох сесій парламенту, конституційної реформи. Також О. Тягнибок продемонстрував журналістам вилучені в «тітушок» саморобні гранати, котрі вони жбурляли в бік протестувальників та закликав владу «негайно зупинити силовиків та «тітушок», які, за його словами, влаштовують провокації в урядовому кварталі.

Депутати з Партії регіонів закликали опозицію припинити протистояння на вулицях і розпочати працювати в парламенті. Народний депутат Вадим Колесніченко звернув увагу на те, що до порядку денного Верховної Ради внесено ряд важливих питань, вирішення яких чекають громадяни України.

«Але на сьогодні зрозуміло, що йде боротьба за владу, а зміни до Конституції, які намагаються запропонувати опозиціонери, не стосуються народу України і життя людей», — сказав політик. Ще один депутат-регіонал Володимир Сальдо порадив лідерам опозиції стати на чолі не тих колон, які штурмують Верховну Раду, а котрі прибирають Київ.

А перший заступник голови фракції Партії регіонів Михайло Чечетов попередив активістів, які намагалися штурмувати Верховну Раду, про кримінальну відповідальність — 15 років позбавлення волі. «Більше амністій не буде, — сказав Чечетов. — І п'ятнадцять років впаяють точно. Попередьте всіх. Нехай потім не плачуть, що випадково там стояли. Ніяких компромісів більше не буде. І ніяка Меркель не допоможе».

ДОСЛІВНО

Володимир ОЛІЙНИК, фракція Партії регіонів:

— Не виключаю, що коли-небудь хтось із опозиції стане президентом і нагадає: так ці ж зміни до Конституції проходили з порушенням! 226 підписів не було, постанова не відповідає розділу XIII Конституції, Конституційний Суд може її скасувати. І знову Президент із сильними повноваженнями.

ДОСЛІВНО

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції «УДАР»:

— Ми, як опозиція, готові взяти на себе відповідальність за його формування і проведення реформ. І тільки від дій Президента залежить, як розвиватимуться події в країні.

Інна Богословська, позафракційна. Борис Колесніков, ПР.

Майданівці намагалися пробратися до Верховної Ради навіть через дах Маріїнського палацу

не на години, а на хвилини

Близько 14-ї години прес-служба Партії регіонів спростувала інформацію про погіршення стану здоров'я Голови Верховної Ради України Володимира Рибака. «Володимиру Рибаку «швидку» не викликали. Інформація про те, що у нього погіршилося самопочуття, не відповідає дійсності, — сказав лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов. — Володимир Васильович у робочому режимі проводить консультації».

О 14.30 із кабінету Голови Верховної Ради вийшов лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк і заявив журналістам, що опозиція та більшість поки що не порозумілися і ні до чого не домовилися. Політик наголосив, що опозиція запропонувала «чіткий конкретний пакет». «Реєструємо постанову, включаємо її до порядку денного, повертаємося до Конституції 2004 року, починаємо негайно політичні переговори про формування уряду народної довіри», — окреслив кроки, запропоновані опозицією, А. Яценюк. До того ж він висловив думку, що якби постанову було винесено в залу, то вона змогла б знайти підтримку більшості сесійної зали. Зараз парламент заблокований через голосування за цей проект постанови тільки тому, що Янукович не дав вказівку провести повну процедуру голосування і нарешті розпочати діалог у країні». На запитання, чому «мирний марш» переріс у силове протистояння, політик відповів: «Люди мають свої переконання, і коли людей не чують, вони висловлюють свою реакцію». До того ж Яценюк підкреслив, що політична криза має бути вирішена в стінах парламенту.

Тим часом депутати з парламенту не розходяться і збираються в ньому навіть ночувати. «Я точно залишаюся на ніч у парламенті і, кількі мені відомо, до цього схиляються багато депутатів, — повідомила в кулуарах Верховної Ради позафракційна Інна Богословська. — Якщо ми втратимо парламент, то конфлікт буде важко зупинити. Тому своїм перебуванням в парламенті ми намагатимемося переконати колег, щоб вони таки повернулися до сесійної зали, бо голоси для повернення Конституції є».

Михайло Чечетов, Анатолій Кінах, ПР.

О 15-й годині лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк у коментарі журналістам спростував повідомлення про те, що в парламенті зареєстровано проект постанови про повернення до Конституції 2004 року.

А депутат від Партії регіонів Борис Колесніков наголосив, що опозиція не запропонувала правового механізму і «політико-правового шляху» повернення до парламентсько-президентської республіки. За його словами, з таким само успіхом комуністи можуть запропонувати повернутися до Конституції 1977 року і внесуть відповідну постанову. На запитання, чи може ще відбутися пленарне засідання, депутат підкреслив, що це рішення має прийматися узгоджено. «Головне — як вийти з громадянського конфлікту», — сказав Колесніков.

Анна ШЕВЧЕНКО,
Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Робоча група з урегулювання політичної кризи звертається з вимогою припинити ескалацію конфлікту та озброєне протистояння і негайно сісти за стіл переговорів

Учасники робочої групи з урегулювання політичної кризи в Україні констатують порушення з боку лідерів опозиції досягнутих домовленостей під час переговорів. Про це заявила член робочої групи, в. о. міністра юстиції Олена Лукаш, **повідомляє прес-служба Президента.**

«Протест, який ще вчора анонсувався опозицією як мирна акція, сьогодні розпочався відкритим озброєним протистоянням екстремістів. Опозиція проігнорувала заклики Президента України Віктора Януковича та лідерів Європейського Союзу, США та Росії до мирного врегулювання конфлікту», — зазначила вона.

«Сьогодні лідери опозиції персонально відповідальні за новий етап загострення протистояння. Їхні дії поставили під загрозу громадський мир та майбутнє України», — наголосила О. Лукаш.

В. о. міністра юстиції підкреслила, що робоча група з урегулювання політичної кризи в Україні звертається з вимогою припинити ескалацію конфлікту та озброєне протистояння і закликає негайно сісти за стіл переговорів.

Заява прес-служби Верховної Ради України

Прес-служба Верховної Ради України повідомляє, що в апараті парламенту на 18 лютого цього року не зареєстровано жодного проекту постанови щодо шляхів повернення до Конституції України в редакції 2004 року.

Згідно з Регламентом Верховної Ради процедура внесення законодавчих актів щодо змін до Конституції України чітко регламентована статтею 154 Розділу 13 Конституції України. Ця стаття Основного Закону передбачає, що суб'єктом законодавчої ініціативи щодо внесення змін до Конституції України можуть бути не менш як 150 народних депутатів України, підписи яких мають бути поставлені під цими документами.

Утім, проекти постанов, які було подано на реєстрацію представниками опозиції, не були підтримані необхідною кількістю народних депутатів і згідно з вимогами частини другої статті 90 Регламенту не можуть бути зареєстровані.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Відповідальність за обмеження права на мирний протест

Комітет Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією підтримує проект закону про внесення змін до статті 365 Кримінального кодексу України (реєстр №4012), які передбачають відповідальність службових осіб за протиправні дії щодо учасників мирних зібрань громадян, зборів, мітингів, походів і демонстрацій. Метою законопроекту є «захист прав громадян України збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації шляхом встановлення кримінальної відповідальності посадових осіб органів державної влади за порушення вказаних прав».

Під час засідання комітет одностайно ухвалив рішення про відповідність проекту вимогам антикорупційного законодавства.

Народний депутат Юрій Дерев'янко, котрий є автором законопроекту, зазначив, що ідея його внесення виникла, виходячи з останніх подій у Києві та Україні, «де відбуваються масові, ганебні для демократичної правової держави порушення прав мирних демонстрантів, а посадовими особами віддаються протизаконні накази та розпорядження про застосування сили проти мирних демонстрантів на Євромайдані, проводять свавільні та незаконні арешти і обшуки».

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Груби Г.І.:

Струк Валентини Дмитрівни (номер посвідчення 235/01);

народного депутата України Скарбовійчука Р.В.:

Ареф'єва Володимира Володимировича (номер посвідчення 180/28).

Управління кадрів.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Кутового В.Г.:

Шклярського Віктора Броніславовича (номер посвідчення 319/09);

народного депутата України Сиротюка Ю.М.

Іващенка Дмитра Миколайовича (номер посвідчення 214/09),

Степанченка Ігоря Олеговича (номер посвідчення 214/24),

Тафія Сергія Миколайовича (номер посвідчення 214/21),

Шевченко Лесі Тарасівни (номер посвідчення 214/11).

Управління кадрів.

ОФІЦІЙНО

Прес-служба СБУ

Екстремісти з опозиції перейшли межу — вони вбивають на вулицях столиці України ні в чому не винних людей, знущаються над жінками, палять і підривають будинки та автомобілі. У центрі Києва розпочинається хаос. При цьому лідери опозиції по телефону здійснюють режисуру цих злочинів. Їхня мета одна — навіть ціною людської крові дістатися до владних крісел.

Ми не можемо допустити подальшого нагнітання конфлікту. Пересічні громадяни звертаються до влади із закликами навести порядок, повернути стабільність і мир в Україну.

Ми закликаємо лідерів опозиції негайно заспокоїти протестувальників, припинити збройне протистояння і повернутися за стіл переговорів.

Застерігаємо гарячі безвідповідальні голови опозиції: у влади є сили, щоб навести порядок. І ми, якщо продовжуватиметься безлад, будемо змушені вдатися до жорстких дій. Треба дати режисерам безпорядку рівно годину часу. У разі, якщо о 18.00 безчинства не припиняться, ми будемо зобов'язані навести порядок всіма засобами, передбаченими законом.

За інформацією офіційного сайту Служби безпеки України.

Прес-служба МВС України

«Під час прямої телетрансляції подій із центру Києва в ефірі одного з телеканалів з'явилися кадри, на яких було видно факт застосування одним із мітингувальників вогнепальної зброї — пістолета. Також камери зафіксували наявність у мітингувальників холодної зброї, зокрема ножів. Міністерство внутрішніх справ вкотре звертається до громадян із закликом припинити масові заворушення, не порушувати громадський порядок та не вдаватися до провокацій.

Нині п'ять військовослужбовців ВВ отримали вогнепальні поранення. З тіла одного з бійців медики вилучили кулю від пістолетного патрона. Загалом на цей момент постраждали 37 правоохоронців».

За інформацією офіційного сайту МВС України.

Маріїнський парк, активісти «Євромайдану».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Прокуратура Івано–Франківської області закрила п'ять кримінальних проваджень стосовно місцевих учасників мирних зібрань. Зокрема, за фактом захоплення приміщення облдержадміністрації, блокування виїздів із військових частин у місті Калуші та в обласному центрі, за вчинення хуліганських дій, *повідомляє наш власкор Галина Брухаль*

Гарячі дискусії не повинні заважати людським відносинам

ТРЕБА ДОМОВЛЯТИСЯ

У політичному сенсі Тернопільщина завжди була гіперактивною. Її роль у теперішньому Майдані також не остання. Але якщо в перші дні протистоянь гору брали емоції, то тепер дедалі частіше тверезомислячі люди ставлять собі запитання: що далі, які шляхи виходу з політичної кризи, як примирити Схід та Захід і зберегти державу? Про це ведемо розмову з головою обллради профспілок Андрієм Присяжним, головою правління Тернопільської міської громадської організації «Асоціація споживачів житлово-комунальних послуг», депутатом міської ради Петром Ландяком, головою Тернопільської міської ради ветеранів війни Ольгою Старченко і кандидатом медичних наук, доцентом Тернопільського медичного університету ім. Івана Горбачевського Романом Ляховичем.

Андрій Присяжний: «Людей сюди вивела не тільки політика, а й соціальна несправедливість»

— 20 лютого — Всесвітній день соціальної справедливості. Її немає ніде, навіть у розвинених країнах, але прагнути до цього потрібно. Що таке соціальна справедливість? Це коли держава забезпечує рівний доступ до соціальних благ, їх розподілу і використання. За всі роки незалежності в нас її не було. Несправедливість починається вже на рівні

прийняття держбюджету. Ось визначили розмір мінімальної зарплати, а для працівників бюджетної сфери тариф першого розряду не підняли. Уряд декларує скорочення цього розриву, а насправді він збільшується з 295 гривень до 366. Кажуть, немає грошей. Немає на освіту, на охорону здоров'я, водночас силовим структурам добавляють солідні суми. Не дивно, що невдоволення владою, несправедливим збагаченням, розгулом корупції і ще багато чим наростало і врешті-решт прорвало...

— Але вимоги Майдану спочатку були політичними...

— На перший погляд це так, але людей на майдани вивели також бідність, безробіття, соціальна несправедливість. Нашій області дорікають, що ми дотаційні й живемо за рахунок інших. Та чи так це? Всі регіони більшою чи меншою мірою дотаційні. Ми були категорично проти, коли закривали й виводили з обласного підпорядкування спиртові заводи, але хто нас слухав, а для обласного бюджету це втрата понад 300 мільйонів гривень. Чи думав хтось про людей, які втратять робочі місця, про їхні сім'ї? Обласна виконавча влада тільки покірно слухає, що скажуть у Києві, і не захищає інтереси території. Взагалі я проти існування облдержадміністрацій. Є обласні ради, хай формують виконкоми і працюють. Вірите, за три роки я не міг потрапити до нинішнього голови облдержадміністрації: і до себе запрошували, і готові були йти до нього... Дарма. А це ж найбільша громадська організація області, я вже не кажу, що ми соціальні партнери. Рівень бідності в Україні — 25 відсотків, на Тернопільщині — 41,2. Питома вага зарплати в собівартості продукції в Україні — 9 відсотків, в області — 5—6. Хіба це не теми для обговорення? Якби не заробітчанські кошти, а це практично ще один бюджет області, не уявляю, як би люди виживали? Але тут палиця на два кінці: за рахунок цих коштів піднімаються ціни, і це боляче б'є по доходах тих, хто отримує зарплату в Україні. Тим більше, що половина її, якщо не більше, виплачується у конвертах. Візьмімо оподаткування. Податок з доходів фізичних осіб — 15 відсотків. А як оподатковуються мільйонні дивіденди наших багачів? На рівні 5 відсотків. Хоч скільки профспілки б'ються, але соціально справедливих законів у нас не приймають. Народні депутати хіба самі собі вороги? Не кажу про парламент, проаналізуймо склад міських, районних рад: 80 відсотків — підприємці, директори державних, комунальних підприємств, які прийшли, щоб проштовхувати свої бізнесові інтереси. А хіба не ми їх туди делегували? Треба зробити перезавантаження влади як на центральному рівні, так і на місцевому. Але добре думати перед тим, кому віддати свій голос. Хіба серед нинішньої опозиції немає тих самих олігархів, бізнесменів?

— Ви все правильно говорите, але чому профспілок в Україні не видно й не чутно?

— В області 120 тисяч членів профспілок. Їх кількість щороку скорочується. На жаль, борцями за свої права нинішніх членів профспілки назвати не можна. Дика приватизація зробила з людей новітніх рабів. Кожен боїться втратити навіть ті мізерні доходи, які має. Масштабних страйків в області давненько не було, хіба що локальні. Нам кажуть, що профспілки не повинні займатися політикою, хоча наші соціальні партнери — влада і роботодавці — активно це роблять. Що б не пропонували профспілки, вони не реагують. Сподіваюся, що після теперішніх подій влада порозуміншає. Пробудиться гідність і в людей.

— Схід звинувачує Захід у надмірному радикалізмі, Захід Схід — в інертності. Чия правда?

— Ми приречені порозумітися. У мене багато друзів у східних регіонах, колег. Не приховую, між нами часто виникали гарячі дискусії, але людські відносини від цього не страждали. Треба зустрічатися, сперечатися, домовлятися. Що нам ділити? Хіба жителів східних областей не хвилюють ті самі проблеми, що й нас: низький рівень зарплати, соціальна несправедливість, корупція? Треба спільно боротися за свої права. Думаємо влітку запросити у свої оздоровчі табори дітей із східних регіонів. Народна дипломатія — найефективніша, тим більше дитяча.

Петро Ландяк: «Розвернути систему влади на 180 градусів»

— Скажу відверто: ні політики, в тому числі опозиційні, ні влада не були готові до таких масових протестних акцій. Невже соціологи не заміряли градуса невдоволення? Якщо не бачили цього, то гріш їм ціна, а якщо влада не брала до уваги їхні повідом-

лення, то їй великий мінус. Люди вийшли на майдани з мирними намірами, це вже потім, у відповідь на насилля, вимоги стали радикальніші. Якби влада адекватно реагувала на свої помилки, де в чому поступалася, то не було б загострення ситуації.

— Як вийти з глухого кута?

— Треба мати план виходу. Інструмент знайшли — це повернення до Конституції у редакції 2004 року, перерозподіл повноважень між Президентом, парламентом, Кабінетом Міністрів. Але систему влади слід змінювати плавно, еволюційно. Спершу створити парламентську більшість на основі опозиції, до якої мають примкнути позафракційні депутати, частина депутатів із Партії регіонів. Але переговори має вести хтось один із нинішньої опозиційної «трійки», чи навіть вже «четвірки», кому найбільше довіряють. Далі — сформувати уряд, у якому мала би домінувати опозиція, хоча не виключається участь регіоналів. Далі — вносити зміни до законів, бо виходить абсурд. Президент не формує Кабмін, отже, не відповідає за нього, але має право ветувати закони. В областях виконавча гілка влади підпорядкована Президенту — це також нонсенс. Слід внести зміни до закону про державні органи місцевої влади, районні й обласні адміністрації, однак форсувати створення облвиконкомів, на мою думку, не варто, це тільки створить нові труднощі. Депутати, хоч би під якими політичними гаслами прийшли в ради, приречені йти на компроміс, сідати й домовлятися. Це знизило би градус політизації. Щодо протистояння Заходу і Сходу, то, на мою думку, це не настільки актуально, як протистояння між владою і народом. Влада надто відірвалася від народу. А ще я рішуче проти федералізації. Принаймні в нинішніх умовах, коли наш північний сусід не дрімає.

— Ви — депутат трьох скликань, були заступником теперішнього міського голови. І раптом добровільно покинули свій пост. Чому?

— Коли побачив, що робота йде не так, як я її уявляв, то мав дві розмови з міським головою, але реакції не було, тому написав заяву. Дехто уявляє собі, що містом треба управляти, як підприємством, дехто діє винятково силовими методами. Але управління містом — це не тільки господарські функції, а й адміністративні, соціальні, регуляторні. Хоч як дивно, але найбільш демократичним міським головою був выходець із компартійного середовища Анатолій Кученко. З ним ніхто не зрівняється. Він був добрим господарником, функціонером, а головне — прислухався до думок депутатів, незалежно від того, з правого чи лівого боку вони лунали. Таких професіоналів нині, на жаль, обмаль. Якщо на рівні центральної влади на фактор професіоналізму хоч трохи зважають, то на місцевому — ні знання, ні досвід до уваги практично не беруть. Головне — політична лояльність. Що стосується нинішньої ситуації у державі, то, якщо можна так сказати, слід поспішати не поспішаючи. Розвернути систему влади на 180 градусів і рухатися далі, можливо, дещо повільніше, але впевнено.

Ольга Старченко: «У війну барикади будували, щоб від ворога захиститися, а ми один проти одного зводимо»

— Я вчителька за фахом і не можу зрозуміти, чому на майданах були діти? Хай студенти, але школярі, як у нас в Тернополі? Заради кого вони мерзнули? За тих, хто вже був при

владі й нічим добрим не запам'ятався? Що зробили «три богатирі» для України, для людей? Хай діти ще не все, що відбувається, усвідомлюють, але де були їхні батьки, педагоги? А як боляче дивитися на покалічених учасників київського Майдану, по який би бік вони не стояли. Адже і там, і там наші діти.

— Ви пережили війну. Аналогій з теперішніми подіями не виникало?

— У війну барикади будували, щоб від ворога захиститися, а ми один проти одного зводимо, не можемо зрозуміти, що вороги тільки чекають, аби нас розсварити. Пам'ятаю, як німці вагонами вивозили український чорнозем. Думаєте, нині немає охочих на нашу землю?

Спам'ятаймося! Поки воюємо між собою, «добрі» люди вже готові розтягнути Україну на шматки.

Шкода, що нині ніхто не прислухається до думки старших, які багато пережили й могли б застерегти від необачних кроків, що переривається зв'язок між поколіннями. Торік у Тернополі святкували День захисника Вітчизни. Кажу ветеранам, хто ще трохи при здоров'ї: «Ходімо, подивимось». Ушановували вояків УПА, воїнів-інтернаціоналістів, а про ветеранів війни ніхто й не згадав. Може, тому й нині воюємо між собою, що пам'ять коротка?

Роман Ляхович: «Це нездорово, коли всі живуть тільки політикою»

— Я п'ять років працював лікарем у Лівії, і сьогодні мене часто запитують: «Чи нагадують недавні лівійські події нинішні українські?» Ні, звичайно. Там не було такої корупції, як у нас, уряд Каддафі з нею нещадно боровся. Високий рівень соціального захисту, колосальні пільги — ми про таке можемо тільки мріяти. Медичне обладнання вже тоді в госпіталях було найсучасніше. Так, Каддафі був диктатором, був культ його особи, але нині багато лівійців за ним шкодують. Братовбивча війна нічого доброго не принесла: удар по економіці, бо треба відновлювати зруйноване, теракти, що час від часу виникають, зростання бюрократії... Хіба що лідерів прославляють менше.

— Арабська весна українську зиму не нагадує?

— Араби — люди гарячі. Українці, звичайно не такі, але, як на мене, ми надто заполітизувалися. Як медик скажу — це нездорово, коли люди живуть тільки політикою.

— Як студенти ставляться до нинішніх подій?

— Коли вони першими вийшли на майдани, адміністрація університету толерантно ставилася до їхньої позиції. Тепер все стихло. Молоді люди втомилися від політики і займаються тим, чим належить: наполегливо вчаться. Багатьом із них навчання оплачують батьки, тому вони не хочуть прогулювати заняття. Хоч ідея

асоціації з ЄС залишається для них привабливою.

— Як ставитеся до закликів щодо федералізації?

— Вважаю їх небезпечними, хоч би звідки вони лунали: зі Сходу чи із Заходу. В нашій історії вже були УНР і ЗУНР. Чи довго проіснували? Якось почув по телебаченню від жіночки з Луганська на нашу адресу: «Ми вас ненавидимо». За що? За великим рахунком — ми такі ж бідні, як і ви. Багаті тільки наші олігархи. І нині українські лікарі продовжують їхати до Лівії, хоч там дуже небезпечно. Залишили цю країну німці, болгари, навіть африканці, а українці їдуть під кулі, бо не можуть реалізувати себе на рідній землі. Хіба це нормально? Хочеться спокою.

Політикам треба сідати й домовлятися. Президент мусить вийти на мудре рішення. Якщо не сам, то, можливо, йому хтось його підкаже. Впевнений, коли припече, українці зуміють домовитися.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Фото автора.

Мирний наступ переріс у силове протистояння

Мирний наступ мітингувальників на Верховну Раду, анонсований ще під час недільного віче, переріс учора в силове протистояння. Сутичка розпочалася на перетині вулиць Інститутської та Шовковичної. Саме там мітингувальники з Євромайдану намагалися пройти до будівлі парламенту, від якого вимагали ухвалити необхідні для виходу з кризи рішення. Завадили їм посилені кордони силовиків, які з самого ранку оточили будівлю Верховної Ради.

Ситуація, що розгорталася на підступах до парламенту, дедалі більше нагадувала нещодавні події на Банковій та Грушевського. У хід з боку мітингувальників пішли бруківка та фаєри. З боку силовиків — гумові кулі, світло-шумові та газові гранати. Останні кидали в натовп прямо з дахів будинків. Під гарячу руку протестувальників потрапив і офіс Партії регіонів, розташований на вулиці Липській, — туди кинули «коктейль Молотова», спалахнула пожежа. Згодом її загасили, а людей відтіснили силовики. Дві вантажівки палали й на вулиці Садовій.

Ситуація на розі Шовковичної та Інститутської змінювалася блискавично. І, як стверджують очевидці, скидалася на справжню війну. Інформація з'являлася різна: спочатку «Беркут» розігнав людей, затим — активісти пішли у стрімку контратаку. Потім знову — наступ силовиків, відтіснення активістів на початкові позиції та збільшення чисельності «беркутівців».

Неспокійно було й у Маріїнському парку, куди все-таки прорвалася частина мітингувальників. Тут, як відомо, відбувався провладний мітинг. Там сталася сутичка між протестувальниками та бійцями «Беркуту».

Жінки-депутати від опозиції вийшли на Грушевського, щоб вивести звідти жінок з дітьми, яких попривозили на антимайдан. Серед прихильників курсу Януковича були 10-річні діти, розповіла Марія Матіос.

Як повідомив журналіст Громадського телебачення Дмитро Гнап, одному з мітингувальників біля будівлі МОЗ через вибух світло-шумової гранати відірвало кисть руки. Проте, як запевнив лідер «Третьої української республіки» Юрій Луценко, євромайданівці не збираються штурмувати будинок Верховної Ради, якщо вона не вдасться до якихось радикальних обурливих дій. «Але якщо вони (депутати. — **Ред.**) проголосують за уряд, або відмовляться реєструвати постанову про зміну Конституції, люди будуть дуже розгнівані», — сказав Ю. Луценко в коментарі УНІАН. За його словами, на даний момент завдання мітингувальників — пікетувати парламент. По обіді поблизу Верховної Ради побільшало євромайданівців, яким протистояли учасники провладного мітингу та силовики. За словами активістів, спецпризначенці стріляли в них з помпових рушниць. Тож у Будинку офіцерів, що на Грушевського, 30/1, було розгорнуто медичний пункт, аби надавати першу медичну допомогу постраждалим.

Скориставшись тимчасовим затишшям, протестувальники почали споруджувати в Маріїнському парку барикаду. Для цього використовували всі підручні матеріали, в тому числі сміттєві баки, металеві щити, лавки. Ближче до барикад зносили також і бруківку, яку розбирали тут же в парку, заготовляли «коктейлі Молотова», щоб запобігти можливому розгону. А от інформацію, що у Верховній Раді зареєстровано проект постанови №4154-1 про повернення до Конституції в редакції 2004 року вони вітали оплесками.

Між тим, на вулиці Грушевського знову почали палати шини. Було посилено загони самооборони. Як пояснювали самі мітингарі, шини вони палять задля того, аби силовикам було важче орієнтуватися, адже вітер дув саме у їхній бік. А загони посилюють, бо з'явилася інформація, що працівники міліції можуть штурмувати Грушевського, Український дім та Майдан Незалежності. Близько опівдня відкрилася брама, яку закінчили монтувати напередодні, і загони самооборони рушили впритул до силовиків. Їх розділяло буквально 10—15 метрів. Повітря було досить наелектризоване, проте інформації про сутички не було.

Загалом станом на 13.30 у зіткненнях між учасниками акції протесту та силовиками постраждали близько 30 протестувальників. Про це повідомив координатор медичної служби Майдану Олег Мусій. За його словами, тяжкопоранених двоє: в одного відірвана кисть руки, в другого — розбита голова. У решти — травми середньої тяжкості, отримані переважно в результаті розриву світло-шумових гранат.

Трохи згодом народний депутат Леся Оробець на своїй сторінці у «Фейсбуці» повідомила про перші жертви сутичок. Згідно з її повідомленням, «у Будинку офіцерів знаходяться тіла трьох загиблих. Ще сім перебувають при смерті». Водночас Ольга Богомолець розповіла «Радіо Свобода», що в Будинку офіцерів — близько ста поранених.

Про потерпілих повідомляють також і в Міністерстві внутрішніх справ. Станом на 14.30, за даними УЗГ МВС України, постраждало 37 правоохоронців, серед них є з вогнепальними пораненнями.

Коли номер готувався до друку, стало відомо, що «Беркут» пішов у наступ. Станом на 16.00 «беркутівці» прорвали ворота, які були побудовані раніше, і пройшли до Європейської площі. Так само силовики прорвали барикаду біля верхньої станції метро «Хрещатик».

Олена РОМАШКІНА.

Хода активістів Євромайдану до Верховної Ради.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Маріїнський парк, табір «Антимайдану».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ХРОНІКА

Свободівця залишили під домашнім арештом

Черкаський обласний апеляційний суд ухвалив постанову щодо утримання голови обласної організації ВО «Свобода» Юрія Ботнара під домашнім арештом.

Прокуратура звинувачує свободівця за трьома статтями ККУ: організація масових заворушень, блокування та штурм адміністративних приміщень.

Юрій Ботнар вважає, що його справу було сфабриковано з метою переслідування за політичну діяльність.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Викрадені з КМДА комп'ютери знайшли на Тернопільщині

Чотири системні блоки, п'ять моніторів та клавіатуру з інвентарними номерами Київської міської держадміністрації знайшли в одному із сіл Гусятинського району на Тернопільщині. Працівники райвідділу міліції з'ясували, що до села їх привезли троє учасників Євромайдану в столиці. Двоє із затриманих пояснили, що перевезти техніку на своєму автомобілі їх попросив товариш. У секторі зв'язків УМВС України у Тернопільській області «Голосу України» розповіли: при детальнішому огляді з'ясувалося, що на жорстких дисках комп'ютерів міститься інформація земельного управління КМДА.

Як відомо, 16 лютого, після звільнення будівлі столичної міськдержадміністрації, один із посадовців виявив на дверях кабінетів пошкоджені замки і пропажу кількох моніторів, про що повідомив за номером 102. Але слідчо-оперативну групу, яка прибула на виклик, майданівці у приміщення не пустили, міліціонерів побили, після чого двоє з них опинились у лікарні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Тривають «самосуди» над пам'ятниками

За одну добу в Лохвицькому районі здійснено два напади на пам'ятники вождю пролетаріату. Зокрема, на постаменті в місті Лохвиця невідомі фарбою написали слово «кат». А в селі Сенча було повалено верхню частину залізобетонної статуї з головою включно. Обидва пам'ятники перебувають на балансі місцевих рад. За інформацією відділу зв'язків із громадськістю обласної міліції, правоохоронці зафіксували правопорушення та почали слідство за фактами хуліганства.

Ще раніше на привокзальній площі залізничної станції Пирятин невідомі пошкодили обличчя кам'яному Іллічу — відбили носа й водночас залишили вм'ятини на обличчі. За неофіційною інформацією, розповсюдженою в соціальних мережах, руйнівник залишив біля постаменту записку зі словами «З любов'ю до пирятинців! Святий Валентин». Водночас, як повідомили власкору «Голосу України» в лінійному відділі міліції на станції Полтава, згадане правопорушення було внесено до єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками статті, що передбачає відповідальність за хуліганство і «світить» штрафом, арештом на строк до 6 місяців або обмеженням волі терміном до трьох років. Нині триває перевірка.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтавська область.

Колишнього прем'єр-міністра Грузії Вано Мерабішвілі засудили до п'яти років в'язниці. Його визнали винним у махінаціях з держбюджетом під час парламентських виборів 2012 року *(Євроньюс)*

У понеділок увечері у шиїтських кварталах Багдада злетіли у повітря начинені вибухівкою автомобілі. Загинуло щонайменше 24 особи, декілька десятків зазнали поранень. Поліція підозрює у скоєному сунітських екстремістів *(Євроньюс)*

Меркель позитивно оцінила закон про «амністію»

ПІДСУМКИ ВІЗИТУ

Вихід з політичної кризи, формування нового уряду і фінансова допомога від ЄС та МВФ — такими стали головні теми зустрічі лідерів опозиції Арсенія Яценюка і Віталія Кличка в Берліні з федеральним канцлером Німеччини Ангелою Меркель.

На прес-конференції після завершення перемовин Арсеній Яценюк наголосив, що найпершим питанням порядку денного зустрічі було «уникнення насилля та кровопролиття». Щоб подолати політичну кризу в Україні, необхідно перейти від президентської до парламентсько-президентської форми правління, вважає політик: «Ми вимагаємо від влади, щоб у парламенті був ухвалений спеціальний законодавчий акт, який робить Україну демократичною державою з парламентсько-президентською формою правління». Другий крок, за його словами, — це формування коаліційного уряду: «Не корумпованого, а проукраїнського та проєвропейського». «Цей новий уряд отримає допомогу від наших західних партнерів для того, щоб стабілізувати фінансову ситуацію в країні», — підкреслив голова політради «Батьківщини». Зокрема, йдеться про відновлення переговорів з МВФ та іншими міжнародними інституціями: «Це дасть змогу стабілізувати економічну ситуацію, збільшити обсяг інвестицій та уникнути банкрутства, яке на сьогодні дуже можливе». За словами Арсенія Яценюка, Україні також необхідні прозорі відносини з російськими партнерами: «Наші російські сусіди мають вибудовувати свою політику щодо України прозоро».

Віталій Кличко, **як передає «Бі-бі-сі»,** закликав німецького канцлера підтримати економічні санкції проти найближчого оточення Президента Віктора Януковича та представників наближеного до нього великого бізнесу. На думку Віталія Кличка, лише така загроза здатна спонукати владу піти на компроміс з представниками Євромайдану.

Як повідомив речник Ангели Меркель, канцлер назвала позитивним кроком закон про політичну амністію в Україні, але закликала до подальшого врегулювання кризи і формування нового уряду. За словами Штеффена Зайберта, речника канцлера, пані Меркель наголосила під час зустрічі з українськими опозиціонерами, що Німеччина та Європейський Союз робитимуть усе можливе для «позитивного результату» найбільшої кризи за пострадянську історію України.

ФОТОФАКТ

У столиці Венесуели Каракасі тривають антиурядові демонстрації, учасники яких вимагають звільнити студентів, затриманих під час акцій протесту.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Президент Литви закликала негайно повернутися до діалогу

На вчорашні події у столиці почала з'являтися й міжнародна реакція. **У Твіттері поширилася заява Президента Литви Далі Грібаускайте,** в якій вона закликає зупинити насилля в Києві. «Обидві сторони мають повернутися до діалогу негайно», — вважає литовський президент.

Напередодні міністр закордонних справ цієї країни сподівався, що у Верховній Раді у вівторок будуть ухвалені «важливі рішення». Водночас в. о. міністра закордонних справ України Леонід Кожара вчора оприлюднив заяву, в якій очікує, що іноземні держави та міжнародні організації засудять дії мітингувальників у вівторок у Києві.

Мер Флоренції має всі шанси стати прем'єром

Новий італійський уряд взявся формувати чи не наймолодший представник вищого політичного істеблішменту країни — 39-річний лідер демократичної партії та мер Флоренції Маттео Ренці. **Як повідомляв «Голос України»,** минулого тижня він зініціював відставку уряду свого однопартійця Енріко Летти. А вже у понеділок отримав від президента країни Джорджо Наполітано мандат на формування нового кабінету. Та багато експертів сумніваються, що Ренці досягне успіху у реформуванні італійської економіки (якраз через це і позбувся посади його попередник). Причин цього кілька: по-перше, слабка підтримка Ренці у парламенті, а по-друге, брак досвіду роботи на керівних посадах такого рівня. Утім, молодий політик сподівається залучити до своєї коаліції представників правоцентристів, а молодість недоліком харизматичний Маттео Ренці не вважає.

НАТО фінансує науку

Фінансову допомогу науковцям Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника (ПНУ) та вченими Університету Гезі (Анкара, Туреччина) для спільних досліджень надасть НАТО. В рамках програми «Наука заради миру та безпеки» Північноатлантичний альянс виділить кошти на реалізацію проекту «Термоелектричні матеріали та пристрої для енергозаощадження та підвищення безпеки». Протягом 2014—2015 років обидві вищі школи отримають 239 тисяч євро, в тому числі ПНУ — 159.

На першій стадії комплексних досліджень експериментуватимуть над створенням нових альтернативних джерел енергії шляхом прямого перетворення тепла на електрику. Відповідно, за час виконання проекту планується розробити нові, значно ефективніші за існуючі, термоелектричні матеріали та створити на їх основі термоелектричний генератор для практичного використання.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Дипломатія «через ЗМІ»

Дивну й до сьогодні невідому форму дипломатичних перемовин обрали глава європейської дипломатії Кетрін Ештон* (на знімку) *і міністр закордонних справ уряду РФ Сергій Лавров* (на знімку)*. Замість того, щоб сісти за круглий стіл, вони з'ясовують, хто має рацію, а хто винен, публікуючи безапеляційні статті про українське політичне життя в російських газетах.

Спочатку Сергій Лавров в **«Известиях»**, аналізуючи події в Києві, написав про «поганих європейців», які тягнуть українську ковдру на себе, і переконував західних політиків, що в усьому винна українська опозиція. А вчора Кетрін Ештон відповіла своєму колезі, використовуючи **«Коммерсант»**, і закликала перестати міркувати про сфери впливу й «підтримати демократичну Україну».

Сам факт «дипломатії через ЗМІ», взаємні звинувачення, менторський тон газетного діалогу міністрів свідчить не просто про кризу відносин Європи та Росії, а й про те, що обом сторонам вигідна подальша політична ескалація в Україні.

Кетрін Ештон ясно дала зрозуміти своєму колезі, що її більше цікавлять економічні відносини Європи та Росії, а «єдиний економічний простір від Атлантики до Тихого океану» може стати реальністю за умови «поваги незалежності наших сусідів і їхнього права прямувати своїм шляхом розвитку».

По суті, іде торг Європи й Росії, мета якого сформульована у відомій фразі «немає друзів, є тільки інтереси». Обидві сторони переконані: в майбутній «вільній торгівлі» українські інтереси краще й надійніше буде дотримано, «якщо Україна зробить правильний вибір». Тобто каменем спотикання є, як і раніше, слабка в економічних відносинах Україна, яка вирішить, де їй бути, — в Євросоюзі чи Митному. За логікою, третьою статтею, яку повинні опублікувати в російській пресі, має бути публікація українського міністра закордонних справ, який розповів би метрам російської та європейської дипломатії про інтереси України. Природно, за умови: дивитися на проблему «не європейськими чи російськими очима», а «з берегів Дніпра».

Саме в такому рівноправному діалозі «трьох міністрів» Європа і Росія зовсім не зацікавлені. Велика європейська політика не для Києва. Нові імперські амбіції можуть бути не тільки «російськими», а й «європейськими».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

Мусульманські наречені беруть участь у масовому весіллі в Бхопалі, Індія.

Фото Xinhua/Укрінформ.

У Таїланді сили безпеки намагалися розігнати протестувальників: загинуло щонайменше двоє осіб

Вибух на «спокійній» шахті забрав життя сімох гірників

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Усі семеро загиблих мешкали в сусідніх селищах. Роботи на околиці Макіївки, де вже закрилися кілька вугільних підприємств, для чоловіків практично немає. Шахта приваблювала стабільною виплатою зарплати і постійною, а не сезонною, роботою.

— Був на робочому місці, другу допомагав, нічого не віщувало біди. Бахнуло — й усе. Відкриваю очі — все в пилу, цегла валяється, метал розкиданий. Пішли виходити. Саморятівників із собою не було, ми поруч зі свіжим струменем працювали. Із самими світильниками і вийшли.

Так двадцятирічний Артем Кучмій **(на знімку)**, один із десяти постраждалих під час аварії на шахті «Північній» державного підприємства «Макіїввугілля», пригадує момент фатального вибуху. В хлопця — забиття та підозра на отруєння газом.

Шахта, де в понеділок о 20.47 сталася аварія з людськими жертвами, є наймолодшою в об'єднанні і вважається відносно «спокійною». Надзвичайних подій такого масштабу тут раніше не було. Тому і колектив, і навколишнє селище приголомшені трагедією.

— Про аварію дізнався у вівторок уранці з телевізора, — розповів пилорамник Віктор Ткачук, який на шахті понад тридцять років. — Побачив біжучий рядок про те, що загинули семеро. Навіть не подумав, що це — на нашій шахті. Приїхав на роботу, а тут — гірничорятувальні машини...

— Шкода хлопців, двоє із них на моїй вулиці жили, — каже слюсар Юрій Шлапак. — Дружини залишилися без чоловіків, діти... Страшно.

В адміністративній будівлі зустрічаєш гасло: «З новою лавою, гірники-«северяни»!» Наприкінці минулого року стала до ладу лава, завдяки якій вдалося довести щодобовий видобуток вугілля до п'ятисот тонн. На підприємстві працюють 1184 особи, зарплату виплачують день у день. На першому поверсі «контори» — величезні плакати з інструкціями з техніки безпеки. На другому — куточок з іконами і молитвами.

Та ні перший, ні другий засоби не змогли врятувати життя сімох гірників.

Ще десятеро госпіталізовані до медичних закладів: один потерпілий у тяжкому стані із черепно-мозковою травмою та отруєнням — до реанімації обласного клінічного територіального медичного об'єднання, троє — до опікового центру, шестеро — до обласної лікарні професійних захворювань.

Створено урядову комісію із розслідування причин групового нещасного випадку. Перше засідання відбулося у вівторок вранці. Голова комісії в. о. віце-прем'єр-міністра Юрій Бойко повідомив, що під час засідання обговорювалися питання допомоги постраждалим та родинам загиблих.

— Протягом десяти днів комісія розгляне причини і зробить висновки. Але вже зрозуміло, що причиною аварії став вибух метаноповітряної суміші через порушення правил техніки безпеки під час проведення робіт, — заявив голова комісії.

Віктор Городничий, якого кореспондент «Голосу України» зустріла на шахтному дворі, приїхав влаштовуватися на роботу машиністом електровоза. Поцікавилася, чи не боїться лізти під землю після того, що трапилося.

— У шахті завжди небезпечно. Начебто наша шахта була «спокійною», пожежі траплялися, а от щоб вибухи — ні...

У зв'язку з аварією на всіх шахтах об'єднання запроваджено посилений режим контролю за технікою безпеки та охороною праці. За фактом трагедії відкрито кримінальне провадження за ч. 2 ст. 272 КК України (порушення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою, що призвело до загибелі людей). Хід досудового розслідування перебуває на контролі прокурора Донецької області.

Ліна КУЦ.

Донецька область.

Фото автора.

У Харцизьку теж трагедія

Тим часом ще два смертельні випадки сталася у вівторок на шахті імені Ткачука державного підприємства «Шахтарськантрацит» у Харцизьку (Донецька область). Вранці на дільниці внутрішньошахтного транспорту стало зле 43-річному механіку — він помер просто на робочому місці. А менше, ніж за годину, поблизу перемички відкотного штреку був виявлений без ознак життя гірничий робітник, 1985 року народження. За попередніми даними, чоловік помер через отруєння рудничним газом. Ще одного гірника з ознаками такого отруєння доставили до центральної міської лікарні Харцизька, стан потерпілого задовільний.

Обставини нещасних випадків розслідує спеціальна комісія підприємства, **повідомили в департаменті базових галузей промисловості обласної державної адміністрації.**

Завдання — запобігати аваріям

Понад 12 тисяч передаварійних ситуацій вдалося попередити Центру комплексної безпеки підприємств, який створено в Луганську.

За допомогою системи УТАС (уніфікована телекомунікаційна система диспетчерського контролю і автоматизованого керування), встановленої у вітчизняних шахтах, фахівці центру мають можливість щосекунди перевіряти стан підприємств і в разі позаштатної ситуації — запобігти масштабним аваріям. Її впровадження дає змогу знизити комплексний показник аварійності шахти не менш як на 20 відсотків.

«УТАС дозволяє нам із Луганська спокійно контролювати ситуацію навіть у шахтах Львівської області», — стверджує в. о. директора Центру комплексної безпеки підприємств вугільної промисловості Олег Розум.

Сьогодні лише 35 шахт оснащено УТАС: дві — у Львівській, десять — у Луганській і 23 — у Донецькій областях.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Оновлять меморіальний комплекс «Красне поле»

75-ліття проголошення незалежності Карпатської України відзначатимуть усередині березня.

Перед Хустом, на правому березі Тиси, де студентська молодь і українські патріоти далекого 1939 року вступили у нерівний бій з регулярною угорсько-фашистською армією Міклоша Горті, — постав Меморіальний комплекс «Красне поле».

Там, на Красному полі, 15 березня цього року відбудеться традиційний мітинг-реквієм, під час якого вшанують пам'ять січовиків, полеглих у битві із загарбниками, покладуть квіти до пам'ятних знаків карпатським січовикам і у всіх інших населених пунктах краю. Також до Хуста з'їдуться учасники на обласний фестиваль-конкурс стрілецької пісні «Красне поле».

Тож до цього славного ювілею готуються і громадськість, і владні структури Закарпаття. Під керівництвом голови облдержадміністрації Олександра Ледиди відбулася нарада, на якій обговорено широкий спектр організації святкування. Як повідомили «Голосу України» в ОДА, до відзначення цієї важливої дати вирішено належно відремонтувати меморіальний комплекс «Красне поле».

Також обговорено видання книги, у якій буде зібрано всі привітання Президентові Карпатської України Августину Волошину. За словами начальника управління інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю Володимира Дупелича, видання такої книги буде досить дороговартісним. Але вона потрібна сучасникам і молодим поколінням нащадків тих героїчних подій.

На захист своєї держави проти регулярної армії першими стали молоді патріоти-гімназисти. Більшість з них загинули у нерівному бою, інших закололи багнетами і скинули тіла у студені води Тиси, а учасників і співчуваючих на всій території краю протягом трьох днів або стратили, або ув'язнили у концтабори. Проводилися масові арешти населення.

Деякі історики схиляються до думки, що саме ці події березня 1939 року і стали початком Другої світової війни.

Василь НИТКА.

Ужгород.

ДОВІДКА

15 березня 1939 року сойм (парламент) проголосив у місті Хусті Карпатську Україну незалежною державою українського народу. Одразу почалася окупація нинішнього Закарпаття гортистсько-фашистським режимом тодішньої Угорщини.

САМОВРЯДУВАННЯ

Якщо за освіту заплатить бюджет, то двірників стане більше

Цьогорічний бюджет для Хмельницького буде хоча й напружений, але не критичний. Формували його, виходячи з таких реалій: мінімальна зарплата має зрости із 1218 до 1301 гривні, що потягне за собою додаткові видатки. Зате вдасться значно зекономити завдяки зменшенню тарифів на газ та теплопостачання, котрі мають бути на 20—27 відсотків меншими від теперішніх. І, звичайно, багато що залежатиме від того, скільки місто зможе зібрати податків та зборів.

З одного боку, на місцях радіють, що доведені плани хоч трохи — на 300 тисяч гривень, але менші від торішніх. Бо з тими справитись не вдалось, минулоріч місто не дотягнуло до планових показників майже 20 мільйонів гривень. Чи вдасться виправити ситуацію тепер, сказати важко. Але до критичної межі не дійде, бо дотація вирівнювання для обласного центру має зрости на 50 мільйонів гривень і сягнути 175 мільйонів. Загалом обсяг доходів бюджету на нинішній рік становитиме 1,1 мільярда гривень. Такою ж буде цифра загального обсягу видатків.

— Цьогорічний фінансовий документ відрізняється дещо більшими обсягами видатків у житлово-комунальному господарстві. Це стало можливим завдяки тому, що державний бюджет практично стовідсотково забезпечить видатки міської освіти та культури. А в результаті зможемо дозволити собі збільшити видатки на поточне утримання міста, — роз'яснила начальник міського фінансового управління Наталія Степанова.

На практиці це означає, що в обласному центрі зросте, зокрема, кількість двірників. І хоча до нормативного показника навряд чи вдасться дійти, проте їх число збільшиться. Прибиратимуть вони ретельніше, а сміття із дворів вивозитиметься частіше.

Важливим моментом є те, що 32 мільйони гривень планується витратити на капітальні ремонти міських доріг і ще 9 мільйонів — на поточні ремонти. А от на ремонт житла припаде не більше двох мільйонів гривень. Натомість місто хоче оновити набережну Південного Бугу, привокзальну площу, Меморіал Слави — місця, що є візитівками обласного центру.

— Ми визначили основні об'єкти, стосовно яких уже треба провести тендери, щоб у квітні розпочати ремонтні та будівельні роботи. А щодо тих, які можуть зачекати, через місяць ми ще будемо вносити уточнення до бюджету, — сказав міський голова Сергій Мельник.

До того ж міські депутати розраховують на підтримку обласного бюджету. Вони прийняли звернення до обласної ради з проханням виділити субвенцію на відшкодування компенсації за пільговий проїзд для міського підприємства «Електротранс». А ще — на придбання путівок для санаторно-курортного лікування пільговиків. Загалом це становитиме понад одинадцять мільйонів гривень. Ще попросили при розподілі обласного бюджету виділити дев'ять мільйонів гривень для міської дитячої лікарні, оскільки там більшість відділень виконують функцію обласних. Так, із 11,6 тисячі минулорічних пацієнтів 4,5 тисячі — мешканці різних населених пунктів області. Виділені кошти допоможуть зберегти ліжковий фонд медичного закладу.

Та чи погодяться в області на такі витрати, покаже сесія облради. Адже там враховуватимуться потреби і прохання не тільки хмельничан, а й усіх міст та районів регіону.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Сьогодні у Макіївці оголошено траур за загиблими гірниками (112.ua)

Не для того ми розміркуємо, щоб знати, що таке доброчесність, а для того, щоб стати гарними людьми

Аристотель

Шарик-протестант про самореалізацію на... паркані

СТРІТ-АРТ ЗБЛИЗЬКА

На вулицях українських міст нерідко можна побачити прояви не завжди прекрасного стріт-арту, звичною мовою — вуличного мистецтва. Звичайно, написи з ненормативною лексикою і безглузді малюнки складно назвати самобутньою творчістю, скоріше — вандалізмом. Однак деякі настінні розписи мають неабияку художню цінність. Їх автори — справжні митці, які усвідомлюють тонку грань між самовираженням і хуліганством, вибираючи для графіті дозволені місця і закинуті споруди, долею яких ніхто не цікавиться.

Один із талановитих українських вуличних митців — графіті-художник із Сімферополя, який ховається під загадковим псевдонімом Шарик. У кримській столиці та на її околицях часто з'являються його настінні картини **(на знімках)**, які приваблюють дедалі більшу увагу перехожих. Бо ці графіті відрізняються від незрозумілих розписів, якими найчастіше «прикрашені» паркани і фасади будівель.

Провокаційні інсталяції Шарика мають гострий соціальний характер, наповнені глибоким змістом і стосуються культури «боротьби проти». Він висловлює протест проти свавілля правоохоронних органів, антимілітаризму та фашизму, пороків та жадібності, а інколи торкається теми романтики. Через публікацію фотознімків робіт творчість молодого художника отримала широку популярність у Всесвітньому павутинні, де його вже встигли назвати українським Бенксі!

В ореолі таємничості

Особистість вуличного митця огорнута непорушним ореолом таємниць та загадок. На його персональних сторінках у соціальних мережах немає ані справжнього імені, ані прізвища, ані фотографій, на яких видно його обличчя. Публічним є лише нікнейм «Шарик», яким він підписує роботи. Український Бенксі пишається своєю анонімністю, хоча впевнений, що в епоху інформаційних технологій знайти його не важко (з чим ми, однак, не можемо погодитися). «Аніскільки не жалкую, що мене не знають в обличчя: адже важливо лише те, що я роблю! Хоча анонімність — не частина мого іміджу, а скоріше необхідність, щоб правоохоронці не знали, кого шукати. Крім того, анонімність привертає більшу увагу прихильників мого таланту», — переконаний майстер графіті.

Хуліганство на партах

З представниками засобів масової інформації художник спілкується охоче, хоча подробиць власної біографії майже не розкриває. Відомо лише, що творчий шлях сімферополець розпочав ще у шкільні роки, коли малював прості, але змістовні малюнки на партах і стільцях. Пізніше він пробував писати маслом, а серйозно займатися графіті почав 2008 року. Спочатку творив з двома друзями, роботи вони підписували «BFS». З часом товариші відійшли від цього заняття. А підліткове захоплення Шарика перетворилося на справжнє хобі.

Займаючись улюбленою справою, стріт-артер не прагне стати відомим та знаменитим. Понад те, Шарик, натякаючи на те, що колись був героєм сюжету на каналі «СТБ», зауважив: «Я не вважаю себе популярним. Якщо якого-небудь хлопця показали по телевізору, це ще не означає, що він популярний». Однак, незважаючи на скромність митця, завдяки технічному прогресу його творчість отримала широке визнання далеко за межами рідного міста.

Послідовник британського Бенксі

Інтернет-громадськість назвала молодого майстра графіті українським Бенксі. Шарика, який черпає натхнення в роботах відомого британського стріт-артового художника, це не бентежить: «Бенксі — ікона вуличного мистецтва, один з батьків-основоположників. Він — підбурювач, який спровокував хвилю наслідування, а я — лише «маленький» хлопчик, який малює в спальних районах міста. Однак я не згоден з тим, що копіюю його творчість, адже в кожен малюнок вкладаю власний зміст».

У своїй творчості Шарик, як і Бенксі, любить гостру соціальну критику і використовує трафаретну техніку стенсілс (від англійського «stensil» — трафарет). За словами сімферопольського митця, він вміє малювати від руки, однак пензлями не працює: з трафаретом — набагато швидше. «Спочатку виготовляю шаблон: на великий шматок картону наношу зображення. Потім вирізаю темні або світлі ділянки залежно від того, на яку поверхню наноситиму малюнок. Після цього прикладаю трафарет до стіни й на вирізані місця наношу фарбу», — розповідає про обрану техніку Шарик.

Нелегальна творчість і дозволені місця

Графіті вуличного художника можна побачити лише в кримській столиці та на її околицях. Деякі настінні розписи стали частиною пейзажу, інші — прикрашають вулиці менше дня, бо їх зафарбовують. «Але я з цього приводу не турбуюсь, — каже Шарик. — Як казав колись Бенксі у своєму фільмі, особливість стріт-арту в тому, що він живе недовго. Головне — встигнути задокументувати. До того ж замальовують не лише мої роботи, а взагалі малюнки».

Малювати стріт-артер полюбляє на старих стінах та парканах, хоча без проблем може облагородити будь-яку місцевість. «Я намагаюся вписати малюнок в екстер'єр. Раніше працював лише в темну пору доби, коли порядні громадяни сплять, а сили зла вилазять на вулицю, — жартує митець. — Останнім часом працюю в легальних місцях, де ніби дозволено малювати, тому переховуватися не треба».

Провокаційні інсталяції з глибоким змістом

Творчість Шарика далека від райдужних мрій: основні лейтмотиви — гостра соціальна та політична сатира. Його настінні малюнки висміюють політиків, засуджують мілітаризм, фашизм та культуру споживання, а також критикують міліцейський терор та засоби масової інформації. «Критику нашої дійсності я намагаюся розбавляти гумором. Якщо я висміюю щось своїми карикатурами — то в тому числі й самого себе», — пояснює майстер графіті. Окрім інсталяцій на серйозні теми, у творчому портфоліо молодого митця є й просто смішні малюнки.

У своїх роботах Шарик вдало поєднує непоєднуване, лаконічно передає глибокий зміст в простих образах, а непримітну стіну чи сірий паркан з легкістю може перетворити на шедевр. Наприклад, звичайний камінь може стати дивовижним чоловічком. Об'єкти для художніх перетворень знайти не важко, як каже сімферополець: «Інколи бачу який-небудь предмет, і у свідомості виникають образи». Одне слово, митець не припиняє дивувати городян своєю творчістю, що дихає новизною та нестандартністю. Хоча сам Шарик зізнається: «Ідеї для майбутніх робіт черпаю з навколишньої дійсності: з почутого, побаченого, прочитаного і нафантазованого. Щось додумую, додаю, десь спрощую і переношу задум на стіну».

На завершення Шарик сказав: «Мої графіті — це мій погляд, моя картина світу, моє ставлення до тих чи інших явищ. Для мене це просто захоплення, дозвілля та самореалізація. Це те, чим мені подобається займатися».

Сюзанна КІРІНА.
Фото ШАРИКА.

У ТЕМУ

Стріт-арт (від англійського «street art» — вуличне мистецтво) — образотворче мистецтво, характерною особливістю якого є яскраво виражений урбаністичний стиль. До нього належать графіті, некомерційні постери, трафарети, різноманітні скульптурні інсталяції тощо. У стріт-арті важлива кожна деталь, тінь, колір та лінія. Найголовніше у вуличному мистецтві — не «присвоїти» територію, а зацікавити громадськість, виявивши власний стиль. В Україні стріт-арт стає дедалі популярнішим і розвивається швидкими темпами. Вуличні митці створюють унікальну атмосферу рідних міст, прикрашаючи їх, ставлячи запитання, даючи відповіді і привертаючи увагу громадськості до важливих проблем суспільства.

ЗАГАДКОВИЙ ХУДОЖНИК

Бенксі — псевдонім скандально відомого британського стріт-артового художника, політичного активіста та режисера, особистість якого досі не встановлено. Навколо його біографії триває багато суперечок. Згідно з найпоширенішими версіями, справжнє ім'я Бенксі — Роберт чи Робін Бенкс. Саме Бенксі вважають основоположником стріт-арту, іконою вуличного мистецтва. Гостра соціальна тематика малюнків і справжній талант швидко зробили його популярним у всьому світі. А коли в жовтні 2011 року одну з вуличних картин Бенксі в Брістолі було замальовано чорною фарбою, городяни назвали це актом вандалізму. В жовтні 2013 року митець провів своєрідну виставку робіт на вулицях Нью-Йорка, щодня прикрашаючи їх графіті та інсталяціями. Також художник публікує фотознімки настінних картин на своєму сайті та в «Інстаграмі», супроводжуючи їх псевдомистецтвознавчими іронічними аудіокоментарями.

Аніскільки не жалкую, що мене не знають в обличчя: адже важливо лише те, що я роблю!

Брендон Уолтерс: «У вас народ — як ананас, жорсткий ззовні і прекрасний всередині...»

ІНОЗЕМНІ ДОБРОВОЛЬЦІ

Серед молоді всього світу широкого розповсюдження набув осучаснений тимурівський рух, а традиційне волонтерство на батьківщині урізноманітнилося ще й доброчинною діяльністю за кордоном. І Україна, між іншим, не остання у переліку країн, куди волонтери воліли б тимчасово переселитися.

«Фішка» вирішила з'ясувати, чим Україна приваблює молодих іноземців? Якого досвіду набувають вони і чи не жалкують, що займалися волонтерством саме тут? І, найцікавіше, спробуємо дізнатися, які ж враження залишилися у них після спілкування з українцями.

Першим охоче зголосився на контакт у соціальній мережі Брендон Уолтерс — американець, який живе у Сент-Пол (штат Міннесота). Йому — 31 рік.

— Волонтерство завжди було частиною мого життя, — зізнався нам Брендон. — У дитинстві я разом з батьками брав участь у різних доброчинних проектах. Уже навчаючись в Університеті Вісконсину, на добровільних засадах почав працювати гідом історичної виставки у місцевому краєзнавчому музеї.

Між тим, як розповідає американець, волонтерство популярне серед молоді Сполучених Штатів. Приміром, друзі Брендона працювали волонтерами в Гондурасі, вони із захопленням розповідали йому про свою роботу.

— Мені спало на думку відвідати їх, і я вирушив у цю прекрасну країну, де провів два тижні, — розповідає волонтер. — Поїздка справила на мене грандіозне враження, тож я вирішив працювати волонтером за кордоном.

В Америці, каже чоловік, організацій, які займаються закордонним волонтерством, чимало. Але найвідомішою, найпотужнішою і найшанованішою є, звісно, Корпус Миру.

— Спочатку мене направили служити добровольцем у Грузію, — каже Брендон. — Однак у серпні 2008 року через війну між Росією та Грузією я був змушений повернутися додому. Через непередбачувані обставини і передчасний від'їзд мені дозволили самостійно обрати країну, де я міг би продовжити свою місію. Загалом добровольці не можуть обирати місце, де хотіли б працювати волонтерами. Їх, як правило, направляють туди, де їхня допомога потрібна найбільше. А я, отримавши унікальну можливість, одразу вибрав Україну. Мене завжди захоплювала ця країна, її героїчна історія, самобутня культура та прекрасна музика. І коли нарешті з'явилася можливість стати волонтером в Україні — моєму щастю не було меж. Родина і друзі підтримали мої прагнення, адже знали, що я обожнюю подорожувати і хочу пізнати світ.

В Україну Брендон Уолтерс приїхав у вересні 2008 року і до січня 2012-го на добровільних засадах працював викладачем англійської мови у невеличкому селі Михальча, що за 10 кілометрів на південь від Чернівців.

— Мої перші враження від вашої країни? Цілком приємні: люди добрі, привітні і щиро зацікавлені у співпраці. Пощастило із сусідами, яких, без сумніву, можу назвати своєю другою сім'єю, — зізнається волонтер. — Ви знаєте, в Україні я завжди почувався, як удома. Щоправда, спочатку були труднощі у спілкуванні — на заваді став мовний бар'єр. Українська мова, як з'ясувалося, дуже важка для американців, але українці виявилися терплячими вчителями. Тому з часом я добре опанував українську і навіть трохи вивчив російську!

Волонтерська діяльність Брендона в Україні полягала у навчанні англійської мови учнів місцевої школи.

— Я намагався всіляко урізноманітнити навчальний процес, — каже Уолтерс. — Разом з дітьми ми почали випускати шкільну газету. Окрім викладання, я організовував два англомовні клуби: один — у школі, де працював, другий — у Чернівцях. Також провів кілька семінарів для українських викладачів з Чернівецької області, на яких розповів про американську систему педагогіки. Окрім роботи з учнями та вчителями, активно співпрацював з іншими добровольцями Корпусу Миру. Разом ми створили декілька літніх таборів для молоді та організували інші проекти. Своєю діяльністю ми намагалися привернути увагу молодого покоління до важливих суспільних проблем та пропагували здоровий спосіб життя.

Брендон Уолтерс з дружиною Евеліною. Грудень 2013 року.

КОРПУС МИРУ США В УКРАЇНІ

Корпус Миру США — це нерелігійна та неполітична організація, яка сприяє зміцненню миру і дружби між людьми різних національностей і культур. Волонтери Корпусу Миру працюють у 65 країнах.

В Україні співпраця з Корпусом Миру розпочалася на запрошення українського уряду 1992 року. Відтоді американські волонтери живуть і працюють пліч-о-пліч з українцями, обмінюючись досвідом. Американці приїжджають в Україну двічі на рік: навесні — за програмою розвитку молоді та громад, і восени — за програмою викладання англійської мови як іноземної.

Після прибуття добровольців селять в українських родинах, і вони протягом двох-трьох місяців мають вивчити мову, навчитися співпрацювати зі своїми українськими колегами, дізнатися про українську культуру, соціалізуватися.

Цілі Корпусу Миру — допомагати українській стороні задовольняти її професійні потреби (надавати допомогу навчальним закладам України у вдосконаленні викладання англійської мови), поширювати серед українців знання про американський народ, сприяти кращому розумінню українського народу американцями.

Запросити до себе добровольця може будь-яка школа чи організація, звернувшись до Корпусу Миру США в Україні за адресою: Київ, а/с 204, вул. Саксаганського, 111-А, поштовий індекс — 01032; тел. 8(044) 391-66-20.

— Перебуваючи в Україні, я дізнався багато цікавого про культуру, менталітет, історію та традиції українського народу і отримав безцінний досвід, — каже американець. — Найголовніше, чого я навчився в українців, — це імпровізувати і у будь-якій ситуації знаходити щось позитивне. Життя в Україні непередбачуване: ніколи не знаєш, яким буде твій день! Пам'ятаю, одного разу, коли я з американськими друзями чекав на зупинці автобус, повз нас пройшла велика череда корів і мало не збила мене з ніг. Майже щодня зі мною траплялися смішні й цікаві історії. І це робило моє життя яскравішим. Україна стала моєю другою домівкою, тут залишилася частина мого серця. Тут я знайшов найкращих друзів і головне — мою кохану дружину Евеліну. Нині ми живемо в Америці і за можливості займаємося волонтерством: допомагаємо в церкві та дбаємо про бездомних сім'ї — готуємо і приносимо їм їжу, підтримуємо їх морально. Нещодавно прибирали місцевий парк і чистили дерева з іншими волонтерами Корпусу Миру. Про Україну в мене залишилися теплі та радісні спогади. Я люблю Україну і сумую за нею. Ваша нація — найкраща у світі. Одного разу почув гарний вислів: «Український народ — як ананас, жорсткий ззовні, але солодкий і прекрасний всередині». Думаю, що це правда. Українці дбали про мене, їхня доброта безмежна. Сподіваюся найближчим часом відвідати Україну, бо страшенно сумую за друзями, яких знайшов на іншому континенті...

Злата ГОРДАШ.

Фото надані Брендоном Уолтерсом.

У наступних випусках «Фішки» — розповідь ще одного американця про його пригоди в Україні.

Бейсбольний літній табір. Косів, червень 2011 року.

УНІКУМИ

Став наймолодшим доктором

29-літній професор кафедри всесвітньої історії і міжнародних відносин Луганського університету ім. Тараса Шевченка Дмитро Ласкавий став наймолодшим доктором наук країни.

Уже на першому курсі він почав займатися наукою, поглиблено вивчав англійську мову, читав підручники й енциклопедії з історії, працював в архівах, досліджував документи й першоджерела. «Поступово почала вимальовуватися тематика майбутнього дослідження, з'явилася мета: не просто закінчити університет з червоним дипломом, а якомога швидше захистити кандидатську дисертацію», — розповів Дмитро Ласкавий.

Працювати над кандидатською хлопець почав уже на другому курсі університету, а через деякий час взявся за докторську. Одне слово, над обома дисертаціями працював паралельно й досить успішно. Це допомогло йому в 22 роки захистити кандидатську дисертацію, а в 28 — докторську.

«Він міг захиститися на два роки раніше, коли йому було 26, — зазначив науковий керівник молодого вченого, завідувач кафедри всесвітньої історії і міжнародних відносин ЛНУ професор Михайло Бур'ян. — Однак у комісії засумнівалися, що такий молодий хлопець може запропонувати щось варте уваги. Потім переконалися у протилежному, але час уже не повернути».

Як розповів наставник, Дмитро здивував його ще до початку навчання у виші — на вступних іспитах. «Я вже тоді зрозумів, що до нас прийшов обдарований хлопець, тому його знання й наполегливість необхідно направити в потрібне русло». Результат такої далекоглядності педагога очевидний — у свої неповні тридцять років Дмитро став доктором наук.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Кращих — до школи

До 24 лютого в Харківському національному університеті радіоелектроніки триватиме Зимова школа з програмування серед студентів вишів України й інших держав. Тут зустрінуться кращі молоді програмісти країн СНД.

Організатори зазначають, що це вже сьомі щорічні змагання, які відбуваються в одному із кращих спеціалізованих вишів країни. Тут очікують на приїзд майже ста команд і понад двохсот п'ятдесяти учасників і тренерів з 56 вишів України, Росії, Білорусії, Казахстану й Грузії.

Змагання проводяться за правилами щорічної першості світу ACM (Association for Computing Machinery) серед студентських команд з програмування. Від кожного вищого навчального закладу можуть зареєструватися не більше трьох команд з трьох студентів і одного викладача-тренера, який відповідає за підготовку й кураторську підстраховку своїх підопічних. Тішить, що цей захід не закритий рамками елітарного клубу і його двері відкриті також для учнів середніх і середніх спеціальних навчальних закладів.

— Зимова школа — це унікальний турнір програмістів, єдиний на території України. У програмі школи органічно поєднуються теоретична й практична підготовки у вигляді лекційних занять і щоденних змагань з вирішення складних і цікавих алгоритмічних завдань. Перебування в школі дає змогу учасникам і тренерам з різних міст спілкуватися один з одним, обмінюватися досвідом для підвищення професійного рівня. Для досягнення цієї мети запрошують висококваліфікованих викладачів, здатних забезпечити професійну підготовку студентів-програмістів для участі в змаганнях міжнародного рівня формату ACM, — розповіли у виші.

Микола КОСИЙ.

Харків.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 31 (5781)
СЕРЕДА, 19 ЛЮТОГО 2014

Святковий вечір для дітей священнослужителів Волинської єпархії УПЦ відбувся в Палаці учнівської молоді Луцька. Учасники заходу подивилися виставу за мотивами казки Ганса Крістіана Андерсена «Снігова королева», яку поставили вихованці та викладачі недільної школи при Свято–Покровському кафедральному храмі Луцька, *інформує наш власкор Микола Якименко*

Міська влада виділятиме безплатні місця на автостоянках Рівного для паркування і зберігання транспорту, який належить інвалідам з порушеннями опорно–рухового апарату, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

Укравтодор: планів більше, ніж грошей

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Через два-три тижні розпочнеться плановий поточний ямковий ремонт. Оцінити його масштаби дорожники поки що не беруться. Сподіваються лише, що роботи буде менше, ніж минулого року. Обсяг ямкового ремонту 2013-го становив 6,9 млн. кв. м доріг.

Та минулого року автодорівці не тільки латали ями, а й будували нові дороги. За підсумками 2013-го було відкрито рух на 626 кілометрах. Можна було б більше, якби не проблеми з фінансуванням. 2013 року на будівництво та капітальний ремонт автошляхів було виділено 3,2 мільярда гривень із майже 11 запланованих.

Щодо планів на цей рік, то пріоритетним, за словами Євгена Прусенка, є розвиток мережі регіональних та місцевих доріг. «Хоча Укравтодор відповідає лише за дороги загального користування, проте він є розпорядником бюджетних коштів на ремонт, будівництво та реконструкцію комунальних вулиць та проїздів у містах. На 2014-й заплановано виконання значних обсягів робіт на дорогах місцевого значення: вулиць та проїздів», — сказав Є. Прусенко. Така «посилена увага» до цього питання, за його словами, має збільшити обсяги робіт майже вчетверо: цього року в містах планують відремонтувати понад 7 тисяч км доріг.

Наступний пункт у рейтингу пріоритетів на цей рік — завершення будівництва автотранспортної магістралі через Дніпро в Запоріжжі, а також об'їзних доріг поблизу Дніпропетровська та Донецька.

Стати на заваді реалізації цих планів може знову ж таки фінансове питання. На цей рік у бюджеті країни передбачено 15,2 млрд. грн. на фінансування Укравтодору. При цьому 2,3 млрд. грн. — субвенція на ремонт комунальних вулиць та доріг у містах, і лише 3,2 млрд. передбачено на розвиток і утримання доріг загального користування. Решта — майже 9,6 мільярда — буде скеровано на погашення боргів Укравтодору. «Грошей, які є в бюджеті, менше, ніж необхідно для експлуатаційного утримання і поточного ремонту», — підсумовує Є. Прусенко. Тому Укравтодор планує спрямувати на ремонт та будівництво доріг кошти, отримані від розміщення у 2012—2013 роках облігацій. Ідеться про 6,7 мільярда гривень.

Чи планує Укравтодор розміщати нові облігації чи залучати інші джерела фінансування, його голова не відповів. Це, мовляв, питання до уряду. Вічно ж брати кредити — також не вихід, переконаний Є. Прусенко. Майбутнє, за його словами, за залученням приватних інвестицій на умовах державно-приватного партнерства, тобто — за платними магістралями. Так, уже у квітні планують провести перший концесійний конкурс на будівництво автодороги Львів—Краковець. Усього ж триває робота над підготовкою шести таких конкурсів.

Цього року в ями у містах планують «зарити» 2,3 мільярда бюджетних гривень. Київ, квітень 2013.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Віктор ДЕЙНЕКА.

Збережіть майбутнє дітей

Заняття, на яких розповідалося про жести регулювальника, провели днями столичні інспектори ДАІ в школі №302, що в Дарницькому районі столиці. За словами інспектора УДАІ м. Києва Анастасії Циби, урок був дуже жвавий: школярі охоче спілкувалися з працівниками ДАІ, згадували правила дорожнього руху і відповідали на поставленні запитання. А за правильну відповідь діти отримували заохочувальні подарунки — зошити з дорожніми знаками, закладинки до книжок та листівки «П'ять основних правил дорожнього руху». Після цього діти у супроводі вчителів вийшли на вулицю, де змогли застосувати набуті знання на практиці: під наглядом інспектора ДАІ переходили дорогу, дотримуючись правил.

«Державтоінспекція міста постійно проводить профілактичні заходи з метою активізації роботи з попередження дитячого дорожньо-транспортного травматизму. Адже діти — це наше майбутнє. Крім того, ми проводимо теоретичні заняття, бесіди, конкурси, вікторини з дітлахами, ця наука ще й закріплюється на практиці. Хочеться вірити, що так само бездоганно діти їх дотримуватимуться завжди, а водії не забуватимуть про безпеку маленьких пішоходів», — зазначила А. Циба.

Отримали реанімаційне обладнання

Понад двісті наборів для реанімації та експрес-хірургії — трахеотомії, штучної вентиляції легенів, — а також маски, пневматичні шини для фіксації місць переломів отримала міська станція швидкої допомоги в Херсоні. Техніка надійшла через регіональний Центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф і придбана бюджетним коштом.

Заступник головного лікаря станції Станіслав Сінченко стверджує, що наборів вистачить для комплектації всіх машин херсонської служби «103». Деякі прилади станція раніше не мала взагалі, а інші використовувалися по 10—20 років і могли вийти з ладу будь-коли. Це загрожувало життю й здоров'ю тяжко хворих пацієнтів, котрих могли не врятувати через технічні проблеми.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Інтерсіті розпишуть під Петриківку

Швидкісні поїзди Інтерсіті+ прикрасять Петриківським розписом. Відповідну домовленість досягнуто між Дніпропетровською облрадою і Міністерством інфраструктури. В облраді зазначають, що робота триває в рамках програми з просування бренда «Петриківка». Поговорили що це будуть два потяги «Шкода» — їх оформлення планують завершити до кінця року. Уже почали працювати над розробкою проекту.

— Щойно вирішиться ситуація з «Хюндаями», почнемо думати про брендування цих поїздів, — наголосив голова облради Євгеній Удод. — Уже розроблено дизайн, і ми готові нанести бренд Петриківки на десять потягів.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Такими стануть наші швидкісні поїзди після брендування.

Фото прес-служби облради.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Ремонтують оселі ветеранів

Вісьмом ветеранам війни з Дубенського, Рівненського, Корецького і Володимирецького районів торік відремонтували житло, на що було витрачено 177,5 тисячі бюджетних гривень. Цьогорічних претендентів на ремонт будинків і квартир визначать після опрацювання соціальних паспортів ветеранів — їх нині заповнюють в усіх районах Рівненщини. Водночас усі ветерани війни (а це понад 40 тисяч мешканців області) користуються пільгами під час оплати житлово-комунальних послуг.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Рятувальникам вручили ордери

Одинадцять родин рятувальників Одеської області одержали з рук в. о. віце-прем'єр-міністра Олександра Вілкула ключі від квартир. Для забезпечення їх житлом реалізується проект зі створення відомчого житлового фонду. Зокрема, для цього перебудовують й реконструюють нежитлові відомчі будівлі.

Так, базою для облаштування житла став колишній пункт навчально-методичного центру цивільного захисту і безпеки життєдіяльності в Іллічівську. А вручали ключі від службових квартир в реконструйованому Музеї історії пожежної охорони Одеси.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ЦИФРА

789 школярів

Полтавщини взяли участь в обласному етапі конкурсу науково-дослідних робіт, організованому Малою академією наук. Учнів найбільше зацікавили дослідження з української літератури, англійської мови, психології та історичного краєзнавства. Майже 400 переможців і призерів тепер змагатимуться з ровесниками на всеукраїнському етапі.

Василь НЕЇЖМАК.

СМС для начальника ЖЕКу

Відтепер такі повідомлення стануть правилом у роботі Кам'янець-Подільського комунального підприємства «Господар». Жителі міста зможуть оцінювати роботу комунальників, надсилаючи СМС-повідомлення їхньому керівнику. А той відповідно реагуватиме на роботу своїх підлеглих. До вподоби багатьом стала й ідея встановлення на автобусних зупинках інформаційних табло, де вказуватиметься час прибуття маршрутних таксі.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Дизель заїхав на подвір'я

На Прикарпатті дизель-потяг, зрушивши з тупикової колії, заїхав на територію приватного домогосподарства.

Аварія трапилася опівночі на околиці Івано-Франківська, на тупиковій колії залізничного вокзалу. З'їхавши з рейок, дизель опинився на подвір'ї та зруйнував господарську будівлю і частину літньої кухні.

Ніхто з мешканців не постраждав. Буксирний локомотив відтранспортував «порушника» у депо.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Початок сівби ярових до кінця лютого малоймовірний — Укргідрометцентр

Кобзар. Дві прем'єри

У Миколаївському академічному художньому російському драматичному театрі відбулися відразу дві прем'єри спектаклів до 200-річчя Тараса Шевченка.

Уперше в театрі була поставлена п'єса українською мовою — на малій сцені показали драматичну поему «Гайдамаки». Як режисер дебютував актор театру Євгеній Олійник.

— Чудово, що цей твір орієнтовано на молодь, — розповів він про свою роботу. — Хочеться, щоб молоді люди, які дивитимуться спектакль, розуміли, що важливе, а що — швидкоплинне. Найголовніше — це любов...

Друга прем'єра, дума про поета «Дні Тараса», — проект художнього керівника театру Миколи Кравченка. Музичний супровід до спектаклю написав видатний бандурист, народний артист України Роман Гриньків.

— Це дещо нова форма вистави, — зазначив директор театру Микола Кравченко. — Паралельно з акторами існує відеоряд, який ми рідко використовуємо. Крім того, своїм життям на сцені живе оркестр.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

Микола Білокопитов: ювілей у бібліотеці

Відзначив своє 60-річчя Микола Білокопитов. Як і належить знаному на Запоріжжі (і не тільки) письменнику-гумористу та журналісту, святкував він свій ювілей із поціновувачами та друзями... у бібліотеці. До речі, Микола Григорович ще й знаний майстер сцени — свої віршовані гуморески він читає, мабуть, краще від усіх (не лякаючись при цьому і найбільших сцен України). Хоча основна спеціальність — це все-таки гумористичні поезії. До слова, Микола Білокопитов є лауреатом трьох літературних премій — імені Остапа Вишні, Степана Руданського та Василя Юхимовича. Щодо звітної зустрічі, то майданчиком для неї стала читальна зала Запорізької міської центральної бібліотеки імені Н. Крупської. Наче й приміщення немаленьке, але всіх охочих ледь вмістило. Господині приготували цілий слайд-фільм, який вони назвали усним журналом. З дотепними ремарками героя розповіді, як простий хлопчина із приміського села Кушугума, відслуживши на Північному флоті, подався в журналістику та літературу, «журнал» став справжньою окрасою зустрічі. Хоча, одразу зауважимо, що конкуренцію йому своїми виступами склали і дуже потужні сили — відомий співак та композитор Анатолій Сердюк і народний артист України Іван Смолій. Зрозуміло, що зі своїми, найчастіше віршованими вітаннями виступили й друзі-поети — Віра Коваль та Лариса Коваль, Вікторія Сироватко, Пилип Юрик та інші. Одне слово, ювілей вдався, бо вийшов таким самим веселим і дотепним, як і сам ювіляр.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Знайдено заблукалих туристів

Сигнал про те, що в районі гори Петрос зникла група чернівецьких туристів, до оперативно-рятувальної служби Закарпатської області надійшов близько другої ночі. На сполох забила дружина одного з мандрівників.

Добре, що ця група зареєструвалася в Лазещинському гірському пошуково-рятувальному відділенні та повідомила про намір піднятися на Петрос. Тому рятувальники володіли інформацією щодо орієнтовного маршруту туристів і це дало змогу за неповних три години їх знайти. З'ясувалося: через складні погодні умови та пізній час туристи вирішили заночувати в колибі біля підніжжя гори. Там стільникового покриття немає. Їх супроводили до села, звідки вони роз'їхалися по домівках.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

На знімку: під час операції з порятунку туристів.

Фото надане прес-службою закарпатських рятувальників.

Затримали підлітків, які «виконували» роль маніяка

У Чернігові викрито групу молодиків, які скоїли останнім часом два резонансні вбивства, здійснили чотири розбійні напади, зокрема на редактора інтернет-порталу «Північний вектор» Олександра Ясенчука. Про це повідомив начальник УМВС України в Чернігівській області генерал-майор Олександр Михайлик. За його словами, трьох підлітків затримано, четвертий через його малолітній вік перебуває вдома під наглядом батьків. У 17-річних хлопців вилучено знаряддя вбивства та речі, які належали потерпілим. Свої вчинки вони пояснюють намаганням дискредитувати органи внутрішніх справ. Камери правоохоронців зафіксували перебування підлітків на мітингах опозиції. У зв'язку з цим пресслужба обласного штабу національного спротиву заявила, що затримані не є активістами Євромайдану.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Посипалися інвестиції

За темпами зростання інвестицій Вінниччина торік випередила навіть великі промислові регіони, зокрема Донецьку, Дніпропетровську, Харківську області.

Загалом у розвиток економіки краю вітчизняними й іноземними інвесторами вкладено понад п'ять мільярдів гривень. Їхній внесок майже однаковий. Іноземний капітал витрачено на вдосконалення технологічних процесів спільних підприємств, розширення потужностей у добувній промисловості та переробку продукції сільського господарства.

За кошти вітчизняних інвесторів збудовано нові підприємства в агропромисловому комплексі та переробній галузі. Стали до ладу найбільша в державі фабрика з виробництва курятини, кондитерське підприємство та комбінат з переробки олійних культур, низка тваринницьких комплексів для вирощування поголів'я ВРХ та свиней. Причину інвестиційного сплеску пояснюють створенням належних умов для інвесторів, а головне — супроводом кожного важливого інвестиційного проекту обласною і міською владами.

— В області створено інвестиційну карту з пропозиціями розвитку нових об'єктів виробництва і сфери обслуговування, — каже керівник департаменту економіки та розвитку Вінницької облдержадміністрації Андрій Гижко. — Підготовлено 156 земельних ділянок для нових проектів. Протягом останніх років проведено значну інформаційну кампанію, зокрема область презентували в Раді Європи у Страсбурзі, у Комітеті Регіонів ЄС, на економічних форумах у Польщі й Румунії. Вінниччина — єдина область в державі, яка має своє представництво в Брюсселі.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Заради грошей перетворювали землю на пустелю

Правоохоронці припинили незаконний видобуток бурштину, що вівся поблизу одного із сіл Коростенського району. Під час спільного рейду працівники міліції та екологічної служби застали за цим заняттям чотирьох чоловіків. Зрозумівши, що їх викрито, вони намагалися втекти на легковому автомобілі, але він упав у глибоку канаву **(на знімку)**, яку вони самі ж підготували для подачі води, що потрібна в процесі видобутку. Утікачів, двоє з яких — кияни, а ще двоє — жителі Рівненщини, було затримано. Під час огляду місця видобутку міліціонери вилучили дві мотопомпи, кілька сотень метрів шлангів, бензиновий електрогенератор тощо. Як повідомив заступник начальника УМВС України в Житомирській області Віктор Костик, незаконну діяльність ділки розгорнули на чотирьох гектарах. З рівчака добувачі відкачували воду, щоб вимивати з грунту бурштин. Тепер там, де раніше були родючі землі, — піщана пустеля. Спеціалісти-екологи оцінюють збитки в кілька сотень тисяч гривень.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото СЗГ УМВС України в Житомирській області.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...африканська чума свиней підійшла до міста

Разом з кабанами відстрілюватимуть лисиць, зайців і навіть ворон.

У Луганській області зафіксовано четвертий випадок зараження дикого кабана АЧС. Причому цього разу тушку мертвого кабана виявили в небезпечній близькості від обласного центру — у лісосмузі селища Красний Яр на території Красноярського лісництва ДП «Луганське лісомисливське господарство». Після лабораторного дослідження з'ясувалося, що звір був заражений. Тепер у селищах, прилеглих до Луганська — Вергунці та Красному Яру, ввели трикілометрову карантинну зону. Ветеринари почали обходити подвір'я і перевіряти усіх домашніх свиней. На екстреному засіданні Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при облдержадміністрації ухвалено рішення про жорсткість заходів щодо недопущення розповсюдження АЧС. Незважаючи на протести з боку захисників природи, у лісах триває масовий відстріл диких кабанів. Щоб уникнути розповсюдження вірусу, знищуватимуть також лисиць, зайців і навіть ворон. Як відзвітувала в ході засідання комісії міська влада, уже досягнуті домовленості з низкою м'ясопереробних підприємств про прийом свиней від місцевих мешканців на забій. Посилено боротьбу зі стихійними ринками, а також санітарний контроль у торговельній мережі.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

ДО РЕЧІ

У Польщі підтвердили перший випадок африканської чуми свиней — вірус виявили в дикого кабана, якого знайшли менш як за кілометр від кордону з Білоруссю, інформує УНІАН.

...убила макогоном, а тіло скинула у водоканал

У каналі водовідведення на околиці Тернополя перехожий виявив мерця, про що повідомив правоохоронців.

Працівники транспортної міліції, оглядаючи місце події, побачили неподалік закривавлену сумку і санки. Знадобилася доба, щоб знайти і затримати злочинців. З'ясувалося, що за пляшкою спиртного до 57-річної жительки Тернополя, яка торгувала сурогатом, увечері навідався 33-річний безробітний. Чоловікові, у якого двійко дітей, ніяк не вдавалося знайти роботу, алкоголем він знімав стрес. Вирішив перехилити чарчину і з господинею. Виникла сварка. Останнім аргументом суперечки став дерев'яний макогін, яким господиня огріла чоловіка по голові, той помер. Зрозумівши, що накоїла, жінка разом зі знайомим вивезла тіло на санках у безлюдне місце.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

...ялинки знищує сонце

У лісах на Буковині масово гинуть ялинки. Через це в області вже зрубали їх на майже двох з половиною тисячах гектарів. Ще на тисячі зроблять це найближчим часом.

За словами головного лісничого Чернівецької області Валерія Кашпора, основна причина — спека останніх років. Ялина має поверхневу кореневу систему, корені перегріває сонце. Через це дерева й гинуть.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Працівники управління Державної служби боротьби з економічною злочинністю УМВС України в Хмельницькій області підозрюють менеджера з обслуговування фізичних осіб одного із комерційних банків у скоєнні злочину. Вона протягом року завдала клієнтам збитків на понад 2,7 млн. гривень, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

Понад 70 млн. гривень заборгували селянам Херсонщини орендарі їхніх земельних паїв. Гроші, олію чи збіжжя за оренду вони зазвичай віддають наприкінці грудня — у січні. Але поки що власники паїв отримали від сільгоспвиробників всього 316,1 млн. гривень, тобто 80,3 відсотка від суми, обумовленої договорами, *інформує наш власкор Сергій Яновський*

Експорт падає, імпорт витісняє

РЕАЛЬНИЙ СЕКТОР-2013: ХІМІЧНА ГАЛУЗЬ

Добрива, прокат і зерно останнім часом стали головними експортними товарами країни. Минулий рік видався складним: значне скорочення експорту, високі ціни на газ і потужна присутність росіян на українському ринку гостро поставили перед хіміками питання підвищення конкурентоспроможності.

За аварією — зупинка

Хімічний гігант «Стирол» є найбільшим підприємством Горлівки. Тут працюють майже чотири з половиною тисячі осіб, їхня середня зарплата становить близько чотирьох тисяч гривень. Для Горлівки це гарні показники, звичайно, їх не хотілося б втрачати. Але торік така загроза з'явилася, у силу об'єктивних причин виробниче об'єднання вступило в дуже складний період. Спочатку, 6 серпня, під час ремонтних робіт сталася розгерметизація аміакопроводу, що забрала людські життя, — через викид рідкого аміаку шість чоловік загинули, багато фахівців отримали отруєння й опіки дихальних шляхів. А з 1 вересня виробництво довелося зупинити з економічних причин.

Згідно з повідомленням, що його отримав «Голос України» із прес-служби хімічного холдингу Ostchem, аварія змусила невідкладно змістити головні зусилля на виробничу безпеку. Великомасштабний проект з обстеження аміакопроводів, включаючи діагностичні й ремонтні роботи на 150 колекторах рідкого й газоподібного аміаку загальною довжиною понад 14 кілометрів, планується завершити влітку нинішнього року. Приблизно це обійдеться «Стиролу» більш як в 23 мільйони гривень. На 2014 рік заплановано й впровадження систем раннього виявлення надзвичайних ситуацій, акустико-емісійного контролю сховищ аміаку, автоматизованої комп'ютерної системи аналізу й прогнозу хімічної обстановки при розливах аміаку, системи комп'ютерного моніторингу на складі рідкого аміаку.

Серпнева аварія показала, що на випадок позаштатних ситуацій підприємству необхідні й власні реанімобіль, і аварійно-рятувальний автомобіль у комплекті зі спеціальним устаткуванням. Можна припустити, що виробнича безпека й перехід на сучасні технології стають основою стратегічного розвитку Ostchem. Адже досить значні суми виділяються на модернізацію підприємств азотної хімії холдингу: ПАТ «Азот» (Черкаси), ПАТ «Концерн СТИРОЛ» (Горлівка), ПАТ «Сєвєродонецьке об'єднання Азот» (Сєвєродонецьк), ПАТ «Рівнеазот» (Рівне). За останні три роки капітальні вкладення в них становлять 2 мільярди 954 мільйони гривень, при цьому «Стирол» одержав їх третю частину.

І все-таки доводиться визнати: кращі часи горлівського концерну поки що в минулому. Так, за словами Віктора, котрий пропрацював на «Стиролі» понад 40 років і обіймав високі інженерно-технічні посади, в 1991 році на підприємстві працювало понад дев'ять тисяч осіб. Виробництво постійно модернізувалося, впроваджувалися нові технології. Але потім, з розривом економічних зв'язків, збут продукції різко скоротився. «Простоювали кислотні цехи. Раніше в нас було 64 споживачі сірчаної кислоти, а потім залишився один. А це безперервний процес і якщо його зупинити, то обладнання роз'їсть. На Горлівський хімзавод ми відправляли олеум — міцну азотну кислоту. Хімзавод закрився й виробництво олеуму також. Скоротився випуск полістиролу. Стоять дві нитки безперервного виробництва, американське обладнання, але через проблеми зі збутом їх не використовували на повну потужність», — розповів Віктор.

Нині, згідно з даними Державної установи «Агентство з розвитку інфраструктури фондового ринку України» (smida. gov. ua), «Стирол» постачає замовникам аміак, карбамід і аміачну селітру, які становлять 88,8 відсотка асортименту продуктів, які він випускає. Але торік випуск цих товарів теж було зупинено. За словами прес-служби Ostchem, відбулося це з двох причин: через високі ціни на газ і спад цін на світових ринках добрив, що зробило виробництво невигідним. Згідно з даними smida. gov. ua, в 2013 році ПАТ «Стирол» одержував газ за ціною від 400 до 410 доларів США за тисячу кубометрів. А газ у структурі собівартості концерну становить 77,6 відсотка. Вплив коливань зовнішніх ринків на «Стирол» сильно проявляється тому, що 83,5 відсотка його продукції йде на експорт. Офіційна звітність показала, що 2012 рік підприємство закінчило зі збитками в 2,25 мільярда гривень, притому, що загальні збитки промисловості в Донецькій області за той рік дорівнювали 6,5 мільярда.

Зупинка виробництва в таких умовах є оптимальним виходом. Як заявили авторові в пресслужбі Ostchem, під час простою були проведені роботи з капітального ремонту й модернізації підприємств холдингу. При цьому відзначили, що співробітників у відпустки без утримання не відправляли.

Ситуація на горлівському «Стиролі» відбиває загальну тенденцію у всій хімічній галузі України, що спеціалізується на виробництві азотних добрив.

Олександр Кендюхов, голова Всеукраїнської спілки вчених-економістів.

Хімічний гігант «Стирол».

Продаємо менше, купуємо стільки ж

Назвати останній рік для хіміків просто складним, значить, занадто поверхово охарактеризувати стан справ. Крім «Стиролу», повністю або частково зупинилися восени й інші заводи, що виробляють азотні добрива. Про те, яка справді важка ситуація склалася, можна судити за даними Державного комітету статистики України (ukrstat. gov. ua): виробництво добрив упало на 25 відсотків порівняно з 2012 роком, до 2200 тисяч тонн, що відповідає рівню кризового 2009 року.

Експорт добрив за 11 місяців 2013 року впав на 676 млн. доларів США або на третину порівняно з аналогічним періодом попереднього року. У жовтні, коли заводи вже місяць як стояли, закордонні поставки становили менш як 20 відсотків від одного весняного чи літнього місяця.

При цьому найбільших втрат українські хіміки зазнали у двох країнах: порівняно з 2012 роком у Бразилію «вітамінів полів» було поставлено на 100 млн. доларів менше, а в Індію — на 200 млн. доларів, взагалі експорт добрив у цю країну скоротився в п'ять разів. Міжнародна асоціація виробників добрив (IFA) основною причиною спаду вважає економічну кризу в Індії й експансію китайських виробників.

Олександр Кендюхов, голова Всеукраїнської спілки вчених-економістів, пов'язує падіння зовнішніх ринків з тим, що протягом 2013 року спостерігалася економічна рецесія в ЄС, США та інших економіках світу. Відповідно експортні ринки, у тому числі хімічної продукції, стагнували.

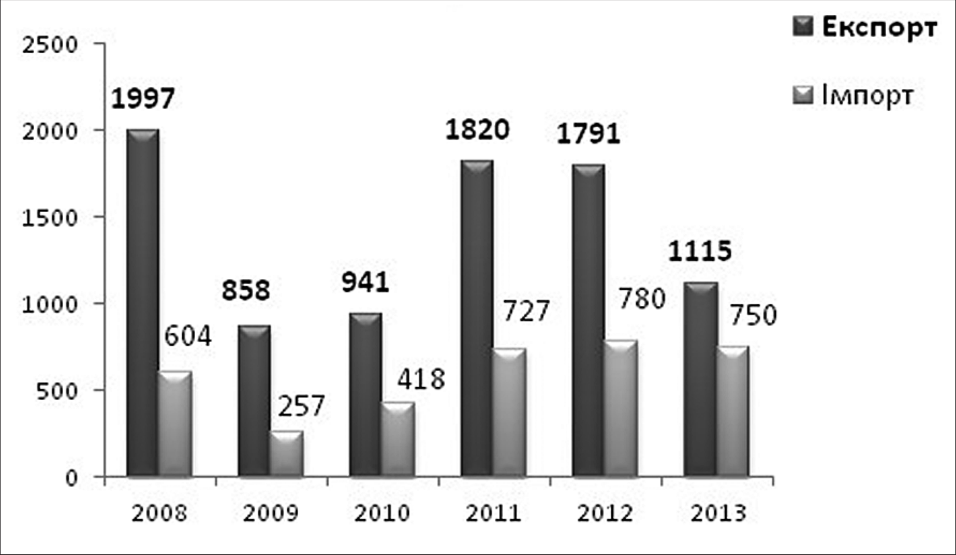
«Плюс до цього, протягом останніх років на цих ринках істотно підсилилися позиції Китаю, який з 2010 року вийшов на перше місце у світі за кількістю наукових відкриттів в галузі хімії. І в цьому напрямі робить дуже великий ривок у плані заповнення низки ринкових ніш. Відповідно, українська хімічна промисловість зіштовхнулася з одного боку зі стагнацією світових ринків, на які поставлялася продукція, з другого — з істотним наростанням конкуренції. До того ж протягом 2013 року — обмежені можливості внутрішнього ринку, що також продовжував скорочуватися. Комплекс цих чинників призвів до того, що обсяги виробництва й продажів у 2013 році не порадували українську статистику», — зазначив експерт.

Водночас імпорт в Україну азотних добрив залишився на рівні 2012 року. Головними гравцями тут є Росія і Білорусь, на частку яких припадає 92,6 відсотка поставок. Їх основна конкурентна перевага перед вітчизняними виробниками — вартість сировини. І не дивно: відповідно до інформації на сайті ВАТ «Газпром», ціна на газ для російських промислових споживачів становить від 100 до 125 доларів США за тисячу кубометрів, що майже в чотири рази дешевше, ніж платили українські підприємства в 2013 році — 400—410 доларів. А деякі російські виробники добрив до того ж мають власні родовища блакитного палива.

Олександр Кендюхов також відзначає значний вплив цього чинника на українських виробників: «Висока ціна сировини позначилася на вартості кінцевої продукції, тих самих добрив, і конкурентоспроможність нашої продукції була досить слабкою. Споживач воліє купувати продукцію, яка дешевша. Можливості для зниження ціни у виробників тут були обмежені».

І в результаті виникає ситуація, за якої українські виробники більше зацікавлені в експорті, а внутрішній ринок дедалі впевненіше займають росіяни й білоруси. Обсяг споживання азотних добрив в Україні, за оцінками експертів, дорівнює 950 тисячам тонн. При цьому частка імпортних аміачної селіт-

Експорт та імпорт добрив, млн. дол. США

Динаміка експорту й імпорту добрив за даними ukrstat. gov. ua

ри й карбаміду в загальному споживанні в 2012 році становила 14 і 39 відсотків відповідно.

У таких умовах, маючи дорогий газ і серйозну конкуренцію, щоб не втратити позиції, вітчизняним виробникам необхідно проводити істотну модернізацію своїх заводів.

Вихід із кризи — у вкладеннях у вітчизняний інтелектуальний капітал

За словами Олександра Кендюхова, українська виробнича база залишилася такою ж, якою вона була на момент здобуття країною незалежності. «За минулі роки заводи морально й фізично застаріли. А європейські, і навіть китайські, виробники нині мають більш сучасні технології», — зазначив експерт.

Як було сказано вище, протягом трьох останніх років хімічний холдинг Ostchem вклав у свої підприємства майже три мільярди гривень. Вони йдуть на капремонти, модернізацію й інвестпроекти: реконструкцію виробництва карбаміду, збільшення енергоефективності виробництва аміаку, відновлення агрегатів азотної кислоти тощо. Водночас голова Всеукраїнської спілки вчених-економістів зазначає: «Гроші, вкладені власниками в українські хімічні заводи, здебільшого спрямовуються на модернізацію наявної бази, а не на створення принципово нових виробництв на основі кращих світових технологій. За рідкісним винятком запускаються нові виробничі лінії, але таких випадків мало.

Тому нині надто важливо скористатися ситуацією зниження ціни на газ з боку Росії й спрямувати отриману вигоду не тільки на модернізацію виробництв, а на запуск нових виробничих ліній».

На думку експерта, великою проблемою хімічної промисловості України є те, що з моменту приватизації нові власники, судячи з усього, дійшли висновку, що той рівень технологій і виробництва, які є, і так достатній для одержання прибутку й конкуренції на світових ринках.

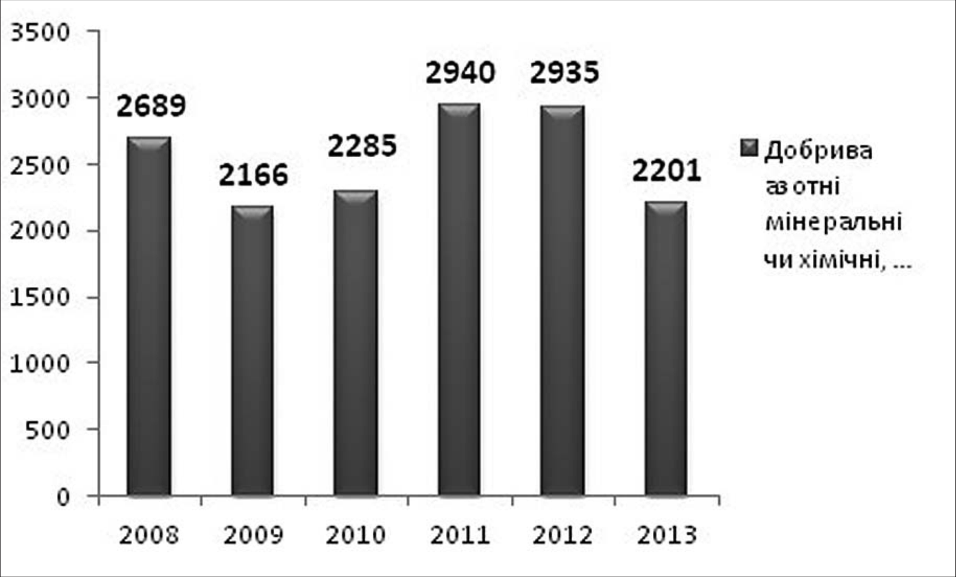
Прикладом відсутності уваги держави і приватних інвесторів до вітчизняного інтелектуального капіталу є Державний науково-дослідний і проектний інститут хімічних технологій «Хімтехнологія» в Сєвєродонецьку. Створений 1949 року, він був великою організацією, що працює в галузі азотних добрив і виробництв органічного синтезу. Після приватизації Сєвєродонецького «Азоту», дослідний інститут залишився державним. Людмила, співробітник інституту, розповіла: «Колись була велика установа, а зараз його розбили, проект забрали, науку забрали, залишилося невелике виробництво й лабораторія». Крім того, за словами Людмили, з минулого року НДІ не працює, співробітники у відпустках без утримання, і до кінця березня інститут, швидше за все, не відновить діяльність.

А без розвитку вітчизняної науки очікувати проривів у виробництві не доводиться. «Необхідно враховувати досвід Китаю, який перш ніж зробити колосальний ривок у хімічному виробництві, інвестував великі ресурси в інтелектуальний капітал. Як показує світовий досвід, замість того, щоб купувати чиїсь технології, раціональніше розвивати свою науку й вкладати гроші в інтелектуальні напрацювання українських учених. Тим паче, що серед них є люди, котрі зробили унікальні за світовими мірками відкриття, які здатні забезпечити прориви на світових ринках», — підкреслює Олександр Кендюхов.

Щоб вистояти в сучасних умовах, підприємствам треба підвищувати свою конкурентоспроможність. Спадок радянської промисловості практично вичерпано і без серйозної уваги до вітчизняної науки, що усе ще має значний потенціал, очікувати істотних економічних проривів не доводиться. Це завдання для держави, яка повинна створити умови, щоб власникам було вигідно інвестувати значні кошти в наукові розробки.

Павло БАРДАР.
Інфографіка і фото автора.

Виробництво добрив азотних, мінеральних чи хімічних, тис. т

Динаміка виробництва добрив за даними ukrstat. gov. ua

ГОЛОС УКРАЇНИ № 31 (5781)
СЕРЕДА, 19 ЛЮТОГО 2014

Унікальні хірургічні втручання, що дають змогу зберігати репродуктивну функцію жінок при раковому захворюванні шийки матки, освоїли в Луганському обласному клінічному онкологічному диспансері. За словами заступника головного лікаря Галини Паніної, перша така операція пройшла успішно, стан пацієнтки задовільний, вона вже готується до виписки, *повідомляє наш власкор Алла Антіпова*

У січні нинішнього року в Україні народилися 41 706 дітей, найбільше в Донецькій (3 429), Дніпропетровській (2 960) областях та місті Києві (2 817), *інформує прес-служба Укрдержреєстру*

Вінниччина: Супутниковий зв'язок для «швидкої»

РЕФОРМА: ПІЛОТНИЙ ПРОЕКТ

Одразу сім альтернативних видів зв'язку (!) матимуть бригади швидкої медичної допомоги на Вінниччині після створення єдиної оперативно-диспетчерської служби. Роботи фінансуються в рамках пілотного етапу національного проекту «Вчасна допомога». На технічне забезпечення нової установи державою виділено десять мільйонів гривень. Понад чотири мільйони витрачено на будівництво та облаштування споруди. Про те, яким буде «командний» пункт для «швидкої», розповідає головний лікар Вінницького обласного Центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф Анатолій Пірникоза.

На виклик виїздить бригада з найближчої точки базування

За день до спілкування з керівником Центру у Вінниці працювали фахівці однієї з міжнародних компаній у галузі сучасних комунікацій спільно з керівником національної програми «Вчасна допомога». За словами співрозмовника, наприкінці лютого до установи надійде обладнання, з допомогою якого здійснюватимуть зв'язок з усіма бригадами «швидкої допомоги». Монтаж планують завершити орієнтовно протягом трьох місяців.

— Завдяки сучасному технічному обладнанню центру, а відповідно служби швидкої допомоги наш диспетчер матиме можливість зв'язуватися з бригадами «швидкої» одразу за сімома видами зв'язку, — каже Анатолій Пірникоза. — Один із них — супутниковий. Нарешті ми перестанемо залежати від покриття оператора мобільного зв'язку, коли в одному місці воно є, а в іншому — немає. Через це скористатися зв'язком не завжди вдається. Під час мого спілкування з розробниками програми і фахівцями, які здійснюватимуть монтаж обладнання, вони запевнили, що надалі у цьому не буде жодних перепон.

Центр, відкритий торік, розміщено в новозбудованому приміщенні на території обласної клінічної лікарні імені Пирогова. На першому його поверсі обладнано кімнату для технічного «серця» — так співрозмовник називає серверну. Другий поверх відведено для операторів-диспетчерів. Їх розташують у двох кімнатах. У центрі вже працюють інші служби, чергують бригади «швидкої», роботою зайняті бухгалтерські працівники. На обох поверхах є сучасні побутові кімнати, санвузли, душова. У класі для занять лікарі з районних станцій швидкої допомоги вдосконалювали навички надання первинної допомоги пацієнтам із складними захворюваннями серцево-судинної системи. Як пояснив головний лікар, ідеться про застосування препарату під назвою металізе. З його допомогою не тільки вдається врятувати пацієнту життя, а й убезпечити його від інвалідності, що може настати в разі інсульту.

Після технічного обладнання єдиної оперативно-диспетчерської системи, дзвінки на телефон «103» з будь-якого населеного пункту області прийматимуть ось у цих кімнатах, — продовжує розповідь головний лікар. — Перед диспетчерами на екрані в он-лайн режимі буде не тільки розташування районних станцій і пунктів швидкої допомоги. Вони також бачитимуть, в якому місці перебувають автомобілі, що вже виїхали на виклик. Тобто одразу можна буде або перенаправити бригаду медиків, які в дорозі, або доручити зробити це персоналу найближчого до хворого пункту базування бригад «швидкої допомоги».

Формуючи мережу новоствореного центру, в регіоні «стерли» межі обслуговування за принципом, що діяв раніше. Тоді бригади не виїжджали за територію свого району.

— Погодьтеся, що це була хибна практика, — каже Анатолій Васильович, звертаючи водночас увагу на карту області з позначками сучасної мережі базування станцій і пунктів швидкої допомоги. На прикладі Чечельницького району, де раніше працював головним лікарем, показує, що є населені пункти, звідки значно ближче до сусіднього райцентру Бершадь, ніж до Чечельника. «Однак ми гнали транспорт через весь район, — продовжує співрозмовник. — Втрачали час, змушували нервувати хворого. Категорія часу в разі виклику лікарів — найважливіша, особливо, коли йдеться про захворювання серцево-судинної системи. Тепер схема інша. На виклик до хворого виїздить бригада з найближчої точки базування».

Для доставки важкохворих у стаціонар обласної чи столичних лікарень у розпорядженні Центру екстреної медичної допомоги є літак і гелікоптер санітарної авіації.

У віддалені райони — літаком і гелікоптером

Для надання невідкладної допомоги тут виїздять не тільки на автомобілях. До найвіддаленіших районів, одним з яких є уже згаданий Чечельницький, — від обласного центру майже двісті кілометрів. Не набагато ближче до Бершаді, Піщанки. Понад 150 кілометрів до Ямпільського та Крижопільського районів. У разі потреби надання екстреної допомоги хворому в умовах обласної клінічної лікарні чи столичних медичних закладів у розпорядженні центру є два засоби транспортної авіації — літак Ан-2 і гелікоптер Мі-2. Придбали їх за кошти обласного бюджету на місцевому авіазаводі, там і переобладнали під медичні потреби.

— Спочатку ми мали тільки літак, — розповідає Анатолій Пірникоза. — Але, з'ясувалося, що не в кожному з віддалених райцентрів є пристосовані місця для приземлення. На таке зауваження обласна влада зреагувала тим, що виділила кошти ще й на придбання гелікоптера.

Півгодини затратив екіпаж літака, щоб здолати понад 170 кілометрів і доставити з Піщанського району до обласної клінічної лікарні хвору з патологією нирок. Протягом минулого року екіпажі здійснили загалом 13 вильотів. Частину з них за межі області. Так, до Донецького центру травматології та ортопедії транспортували постраждалу в автомобільній аварії. Здійснювали рейси до Ужгорода і Києва. Один політ санавіації у межах області стає приблизно у вісім тисяч гривень. Головний лікар наголошує, що за виклики екстреної допомоги пацієнти грошей не платять.

— Торік усі потреби центру було профінансовано на сто відсотків, — уточнив Анатолій Пірникоза. — Сподіваємося на таке само забезпечення в 2014-му. Головний лікар звертає увагу, що очолювана ним установа є комунальним закладом, створена рішенням сесії облради й утримується за кошти обласного бюджету. Ще раз наголошує на суттєвих змінах, що їх зазнала система екстреної допомоги упродовж останніх років, відколи на території області реалізують пілотний проект реформи медицини.

— Ми змінилися на краще, і наші пацієнти уже схвально оцінили такі зрушення, — каже на завершення співрозмовник. — Утім, головний біль у медиків бригад «швидкої» ще залишається. Спричинений він, щоправда, іншою, здається, одвічною проблемою — поганими дорогами. Є такі населені пункти, до яких не так просто дістатися автомобілем. Доставляючи хворого такою, з дозволу сказати, дорогою, в медиків починає боліти не тільки голова, а й серце. Що вже казати про хворого...

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область

Фото надано Центром екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

ДОВІДКОВО

Вінницький Центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф об'єднує в собі шість станцій швидкої медичної допомоги та 50 пунктів, з яких 15 — постійно діючі, решта — тимчасового базування. На базі районних лікарень створено 26 відділень екстреної медичної допомоги. Парк санітарних автомобілів збільшено вдвічі, до 162 одиниць. Прибуття бригад на виклик у межах десяти хвилин у місті становить 88,7 відсотка, у сільській місцевості норматив у 20 хвилин дотримано у 83,5 відсотка від усіх викликів.

Дніпропетровщина: «У лікарів з'явилася часова фора»

Близько півтори тисячі осіб потрапляють щорічно до Криворізької міської лікарні №2 з інсультами. І на те, щоб здійснити таким пацієнтам діагностику й визначитися з лікуванням — проводити невідкладний тромболізис або ж призначити курс у вигляді крапельниць і ліків, — в запасі в лікарів нерідко не більш як три години. Цей дорогоцінний час витрачався на перевезення пацієнтів за двадцять кілометрів — до найближчої лікарні, де було необхідне обладнання. Свого комп'ютерного томографа у «двійці» до останнього часу не було.

Відкритий на початку лютого кабінет комп'ютерної томографії дав змогу істотно розширити можливості лікарів у наданні якісної медичної допомоги жителям міста й п'яти прилеглих сільських районів. Томограф працюватиме цілодобово.

— Ми зможемо, не втрачаючи дорогоцінних хвилин, діагностувати не тільки гострі порушення мозкового кровообігу, а й різноманітні черепно-мозкові травми, пухлини й багато чого іншого, — розповів головний лікар закладу Олександр Клітний.

Щорічно у «двійці» обслуговують понад двадцять дві тисячі осіб і проводять близько десяти тисяч операцій. Фактично кожна четверта хірургічна операція в місті відбувається саме в цій лікарні. Торік у неврологічному відділенні пролікувалися майже півтори тисячі хворих, три чверті з яких мали гострі порушення мозкового кровообігу. Понад тисяча пацієнтів проходять за рік через нейрохірургічне відділення і близько восьмисот — через відділення політравми.

Поступово відбувається переоснащення технічного парку, обладнання. Торік установа отримала сучасний кольоровий УЗД-апарат і відеокомплекс, гастро- і колоноскопи. Тепер з'явився й томограф.

— У порятунку людини кожна секунда відіграє вирішальну роль. Це добре знають лікарі, які день у день борються за здоров'я й життя кожного свого пацієнта, — зазначив голова обласної держадміністрації Дмитро Колєсніков. — Відкриття кабінету томографії істотно полегшить роботу медикам і дасть змогу зберегти тисячі життів.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

Голова ОДА Дмитро Колєсніков ознайомився з новим обладнанням.

Із Рівним поріднила... війна

— Кілька років тому я вітав дванадцятьох визволителів нашого міста, а цьогоріч їх залишилося лише троє: Віра Михайлівна Болоніна, Віра Василівна Муригіна, Андрій Костянтинович Моїсеєнко, — каже міський голова Рівного Володимир Хомко. — Тому постаралися зробити все, щоб ці люди відчули наші щирі вдячність і повагу.

На врочистостях із нагоди 70-річчя визволення Рівного від фашистів трійку мужніх представляв Андрій Костянтинович Моїсеєнко. Попри поважний вік, тримався браво, як і личить людині військовій. А ось Віра Михайлівна Болоніна і Віра Василівна Муригина через погане самопочуття не змогли порадіти святу в гурті, тому міський голова Рівного Володимир Хомко разом з офіцерами Рівненського гарнізону відвідав кожну з них удома. Прийшов не з порожніми руками, а з гостинцями: грошовою допомогою, квітами, продуктовими пакетами — вони не завадять нашим ветеранам. Підбадьорював, бажав кожній міцного здоров'я. Розчулені увагою жінки згадували визволення Рівного та повоєнні роки відбудови міста, яке стало для них рідним.

До Віри Михайлівни Болоніної завітав міський голова Рівного Володимир Хомко.

Із спогадів:

Віра Василівна Муригіна

Торік Вірі Василівні Муригіній виповнилося девʼяносто, але 2 лютого 1944 року, коли визволяли Рівне, вона, на той час телефоністка окремого полку зв'язку 13-ї армії, добре пам'ятає.

Віра Василівна Муригіна на свято — при повному параді, в орденах.

— Того дня все тануло, була відлига, — пригадує ветеран. — Машини загрузали в багнюці, тому нам із подругою довелося йти пішки, ще й нести на собі котушки із проводами. Треба було якнайшвидше налагодити зв'язок із командуванням. У нашому полку зв'язку служили переважно жінки — сімдесят молодих дівчат, які виконували суто чоловічу, важку роботу. Але ніхто не скаржився: війна є війна.

На фронт я пішла в сімнадцять. Спочатку була школа радистів у місті Сердобськ Пензенської області. Навчалися ми, майбутні радистки, в умовах, наближених до фронтових, — у лісі поблизу станції Ртищів. Самі копали землянки, і в них три місяці опановували потрібну армії науку. Рвалися на фронт.

Фронтовий шлях у мене такий, що можна за ним вивчати географію. Брала участь у Курській битві, Луцько-Рівненській, Празькій наступальних операціях, визволяла Київ, Курськ, Варшаву, Прагу і Берлін. До Рівного повернулася в 1945-му і ще багато років служила телефоністкою 55-го окремого полку зв'язку 13-ї армії, — каже колишня фронтовичка.

В.В. Муригіна нагороджена орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ступеня, «За мужність», трьома медалями «За бойові заслуги», медалями «За визволення Праги», «За взяття Берліна» і «За перемогу над Німеччиною».

Віра Михайлівна Болоніна

Коли визволяли Рівне від фашистів, Віра Михайлівна Болоніна була лейтенантом медичної служби, командиром медичного взводу 280-ї стрілецької дивізії 13-ї армії. Рятувала життя пораненим.

— До початку війни я навчалася в медичному інституті в Омську, — пригадує жінка. — Просто з інституту пішла на фронт. Війну зустріла в 140-й дивізії прикордонних військ, у складі якої перебувала аж до самої Перемоги. Мені було вісімнадцять, а я вже працювала в госпіталі для тяжкопоранених.

Віра Михайлівна брала участь у боях на Курській дузі, у Вісло-Одерській та Празькій наступальних операціях. А на початку 1944 року дивізію, де вона була начальником санітарного взводу, перекинули визволяти з окупації Рівне.

— Пригадую, що тоді в місті було дуже брудно і стояла жахлива сльота, — продовжує ветеран. — Воно було іншим, набагато меншим, ніж тепер, і простягалося від мосту на пивзаводі до Грабника... У бою думала лише, як врятувати поранених. Після того, як мій чоловік Олександр Болонін та його бійці провели розвідку, солдати пішли в бій. Армія визволила Рівне дуже швидко. Перемогу 9 травня 1945 року ми зустрічали у Празі. Після війни разом із чоловіком стали жити в Рівному. Тут я 50 років пропрацювала акушеркою в пологовому будинку.

В. М. Болоніна нагороджена орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни I та II ступенів, Богдана Хмельницького, медалями «За визволення Праги», «За взяття Берліна», медаллю Чехословаччини «За взяття Дуклінського перевалу».

Андрій Костянтинович Моїсеєнко

Полковник у відставці Андрій Костянтинович Моїсеєнко цьогоріч на врочистостях з нагоди 70-річчя визволення Рівного від фашистів один представляв визволителів міста. У ті роки він був старшим лейтенантом, командиром мінометного взводу 121-ї Гвардійської стрілецької дивізії.

— Німці були готові до удару з боку Житомира. Та наша стрілецька дивізія (це був дуже вдалий маневр) виступила вперед і приховано підійшла до Рівного з флангу, від північної околиці, — згадує ветеран. — Напередодні штурму наша рота мінометників розташувалася на пануючому пагорбі, з якого все місто було як на долоні. Удосвіта ми почали прицільно бити з мінометів по тих місцях, де вороги сконцентрували свої сили. Трохи згодом противника добре притисли. Він почав відводити війська та обози в бік Луцька по грунтовій дорозі в південній околиці — там, де нині вулиця Степана Бандери. Ми проводжали ворогів густим мінометним вогнем, а їхні піхотні частини, що зав'язли у вуличних боях, не змогли цьому завадити. Німці трималися за Рівне не надто вперто. Навіть мені, командирові взводу, з усього було зрозуміло, що вони дуже боялися потрапити в оточення... Коли постріли вщухли, із льохів і схованок почали вибиратися місцеві люди, підходили до нас, просили закурити, розпитували, що на фронтах. Хоч би хто що тепер казав, та я добре пам'ятаю, що цивільні в Рівному раділи приходу Червоної армії, розповідали, що надто багато фашисти чинили в місті розправ...

Через три дні після визволення Рівного у звільненому від гітлерівців Луцьку гвардії лейтенант Андрій Моїсеєнко отримав із рук командира полку орден Червоної Зірки. За роки війни Андрій Костянтинович заслужив чимало бойових нагород. Та саме цей орден поріднив його з нашим містом, яке після кубанської станиці Воронезької, стало для мінометника другою малою батьківщиною.

Андрій Костянтинович Моїсеєнко** (в центрі) **як єдиний учасник врочистостей з нагоди 70-річчя визволення Рівного від фашистів був оточений увагою.

Сергій СНІСАРЕНКО,
Олександра ЮРКОВА.
Рівне.
Фото Олександра ДЖИГИРЕЯ.

ТЕОРЕМА БУТТЯ

За яблуко погрожували залишити без руки

Валентину Мар'янівну Лібер, яка нині мешкає в селищі Гоща Рівненської області, у роки війни тринадцятирічною разом з іншими українцями примусово вивезли до Німеччини.

Дахау, Мюнхен — ці міста запам'яталися Валентині Мар'янівні колючим дротом, бараками і знущаннями. Й досі 82-річна жінка пам'ятає страшну дорогу, голод і тяжкі остарбайтерські дні та не може розповідати про це без сліз.

— Хіба можна таке забути? — каже Валентина Лібер. — Мені й зараз вимовляти назву німецького міста Дахау страшно. У нас був вибір: концтабір або смерть. Якщо можна так сказати, нам пощастило: сімей не розділяли, і ми — я, брат, мої мама й бабуся — були разом.

... Лютий 1944-го. До Білогірського району, що на Хмельниччині, наближалися війська Червоної Армії. Здавалося, ще день-два і прийде радість визволення. Але...

— Фашисти, — каже Валентина Мар'янівна, — нікого не пожаліли: ні старих, ні жінок, ні дітей. Забрали майже всіх моїх односельців, а тих, хто не підходив для роботи, вивезли в інші села. Справа в тім, що наше село Квітневе розміщене поблизу залізниці. Можливо, саме зручне географічне положення й зіграло злий жарт із людьми. Вантажівкою нас підвезли до залізничної станції — і прощавай, рідна стороно!

У польському містечку Перемишль остарбайтерів нагодували і дали можливість помитися. А потім повезли до Німеччини.

— Спочатку ми опинилися в Дахау, — розповідає жінка. — Ми, остарбайтери, були відділені від військовополонених. Згодом нас відправили до Мюнхена. Поселили в бараках, за колючим дротом. Годували бруквою, нерідко із черв'яками. Не дай, Боже, нікому дізнатися, що то таке! Мені було тринадцять, а братові — лише десять. Ми розчищали дороги після бомбардування, прибирали з вулиць каміння, розбирали завали. Транспорту не було, тож вивозили все тачками. Посеред нашого табору було бомбосховище, де ми ховалися під час бомбардування. Німці ставились остарбайтерів по-різному: дехто навіть плював на нас, але були й такі, що проносили нам одяг, іноді навіть хліб, коли наші бараки згоріли...

Часто згадує Валентина Лібер такий епізод із свого нелегкого життя: розбомблений будинок, полум'я, чорні хмари диму; на цьому згарищі дивом уціліло одне дерево, яке було вкрите соковитими плодами...

— Ми просили яблучка, — розповідає вона, — але наглядач пригрозив: хто зірве бодай одне, залишиться без руки.

У травні 1945-го остарбайтерів визволили американці. Валентина Мар'янівна повернулася на свою Батьківщину. Вчителювала у гориньградській, дроздівській, красносільській, гощанській школах. Навчала дітей не лише читати, писати, а й мудрості, любові до рідної землі, людяності — усього того, чого їй так не вистачало у далеких чужих Дахау і Мюнхені.

Анастасія АДАМЧУК.
Гоща Рівненської області.
Фото із сімейного альбому В. Лібер.

Подружжя Ліберів.

СПОРТ

№ 31 (5781) СЕРЕДА, 19 ЛЮТОГО 2014

Сьогодні в Україні сонячно, без опадів. Температура вдень — 5—10 градусів тепла. У Криму та західних областях — до +13. Вночі — від 0 до –2 градусів. Вітер південно-західний, 5—10 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 19 ЛЮТОГО

■ **1929.** Народився Олег Коркушко — український вчений-терапевт і геронтолог, професор, академік НАМН України (1994). ■ **1944.** У Києві вперше з часу визволення міста відбулась мистецька акція: українські поети та прозаїки провели літературний вечір для київських студентів. ■ **1954.** Вийшов указ президії ВР СРСР про передання Кримської області зі складу РРФСР до складу УРСР. ■ **1966.** Завершено видання 17-томної Української радянської енциклопедії. ■ **1992.** Верховна Рада прийняла Постанову «Про Державний герб України», якою затвердила тризуб як малий герб України. ■ **1999.** Кабінет Міністрів України запровадив адресну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям.

У НОМЕР

Матч за Суперкубок УЄФА прийматиме Кардіфф

Футбол. Столиця Вельсу Кардіфф прийматиме 39-й поєдинок за Суперкубок УЄФА-2014, який відкриває європейський сезон матчем між переможцями попередніх розіграшів Ліги чемпіонів та Ліги Європи.

Зустріч відбудеться 12 серпня на «Кардіфф Сіті Стедіум», який зазвичай вміщує 27 тисяч глядачів. Утім, враховуючи важливість події, місткість арени збільшать до 33 тисяч, **повідомляє офіційний сайт УЄФА.**

Майбутній матч уже викликав у Кардіффі небувалий ажіотаж. Це буде лише другий випадок, коли поєдинок за Суперкубок УЄФА відбудеться не у Монако. Попередній («Баварія» переграла «Челсі») приймала Прага (Чехія).

Дати і час 19-го туру

Дирекція Прем'єр-ліги затвердила дати проведення і час початку матчів 20-го туру чемпіонату України з футболу. Центральний поєдинок «Чорноморець» — «Динамо» відбудеться в неділю, 9 березня, **повідомляє офіційний сайт УПЛ України.**

7 березня (п'ятниця). «Іллічівець» — «Ворскла» (18:00).

8 березня (субота). «Зоря» — «Карпати» (14:00). «Севастополь» — «Металург» Зп. (17:00).

9 березня (неділя). «Говерла» — «Дніпро» (14:00). «Шахтар» — «Таврія». (17:00). «Чорноморець» — «Динамо» (19:30).

10 березня (понеділок). «Волинь» — «Металіст». (19:00).

«Металург» (Донецьк) не бере участь в турі через виключення київського «Арсеналу» з чемпіонату.

Непереможна Христина

Дзюдо. Чернівчанка Христина Янчук стала чемпіонкою України у ваговій категорії 48 кг. Її тренує у ФСТ «Україна» Валерій Меленко. В Луцьку на чемпіонаті країни для спортсменів віком до 18 років Христина провела чотири сутички і в усіх перемогла.

Загалом в турнірі брали участь 440 борців, зокрема 10 буковинців, які в командному заліку серед 24 колективів посіли десяте місце. Ця першість була відбірною до чемпіонатів Європи та світу.

Сергій СУЛИМА.

У «Кривбасі» визначилися з тренером

Баскетбол. Найближчим часом в СК «Кривбас» (Кривий Ріг) представлять нового наставника — болгарського фахівця Тане Спасєва. Його останнім місцем роботи був турецький клуб «Тюрк Телеком», де він працював асистентом тренера Йосипа Вранковича.

Табло Олімпіади

17 лютого.

Бобслей. Чоловіки. Двійки. 1. Росія-1. 2. Швейцарія-1. 3. США-1.

Біатлон. Жінки. Мас-старт. 12,5 км. 1. Дар'я Домрачова (Білорусь). 2. Габріела Соукалова (Чехія). 3. Тіріл Екгофф (Норвегія)... 8. Олена Підгрушна (Україна).

Фігурне катання. Танці на льоду. 1. Меріл Девіс/Чарлі Вайт (США). 2. Тесса Вірту/Скотт Мойр (Канада). 3. Олена Ільїних/Нікіта Кацалапов (Росія).

Стрибки з трампліна. Чоловіки. Командна першість (К-120). 1. Німеччина. 2. Австрія. 3. Японія.

Фристайл. Чоловіки. Акробатика. 1. Антон Кушнір (Білорусь). 2. Девід Морріс (Австралія). 3. Зоньян Цзя (Китай)... 6. Олександр Абраменко (Україна).

Ще один вихованець українського спорту — Антон Кушнір (**на знімку**) — завоював чергове «золото» для Білорусі...

Фото www.sochi2014.com.

...А виграють поки що німці

Наші саночники не вважалися фаворитами олімпійських стартів. Та й спортсмени інших країн не були такими. Крім представників Німеччини, котрі довели це на льодовому стадіоні Олімпіади, «прописаному» у гірськолижному центрі «Альпіка-сервіс».

Та що там казати про наших саночників, коли навіть господарі траси росіяни бурхливо раділи срібним нагородам в естафеті. Про «золото» вони хіба що мріяли. Як, зрештою, й американці, канадці, італійці, австрійці, поляки, латвійці... Всі вони, звичайно, боролися, але вважали б, мабуть, за диво перемогу над спортсменами Німеччини.

Із наших саночниць тільки Лілія Лудан намагалася свого часу конкурувати з німкенями. Її ахіллесовою п'ятою був відносно повільний старт. Усі, зокрема і німецькі тренери та спортсмен-

ки, дивувалися: як, за рахунок чого, повільно стартуючи, Лудан відігравалася на дистанції. Побутувало навіть жартівливе припущення: якби переможця визначали без врахування часу стартового відрізка, то Лілія була б завжди чемпіонкою. На Олімпіадах у Солт-Лейк-Сіті і Турині вона посідала шосте місце. На першій із них це було найвище місце української команди.

Лудан вже давно не виступає, а в нашій санній збірній відбувається зміна поколінь. Керівництво НОК України і Федерація санного спорту довірили місце у команді молодим і перспективним спортсменам.

Тільки Андрія Кіся можна вважати ветераном: за його плечима досвід виступів на Іграх в Турині (14-е місце) та Ванкувері (16-е). Інші п'ятеро — Олена Стецків, Олена Шхумова, Роман Захарків, Андрій Мандзій, Олександр Оболончик — віком до 25 років. Всі вони із товариства «Колос», всі з однієї альма-матер — Львівського державного університету фізичної культури. І тренерська група в них одна.

У Сочі я познайомився з представником цієї молодої генерації. Олена Шхумова розтирала пальці своєї лівої руки. На одному з крутих поворотів, ризикуючи, вона пройшла по верхньому краю льодового жолоба. Санки ледь не перевернулися. А вони на окремих ділянках траси рухаються зі швидкістю, що сягає 120 км на годину. Олена зуміла втриматися, та все ж лівою рукою вдарилась об лід. Я запитав, чи не потрібне медичне обстеження, можливо, й рентген, але вона відповіла, що все гаразд, що це не така вже й рідкісна ситуація. «До наступного заїзду переболить. Ми ж не на штучній трасі в Україні, а на санному стадіоні Олімпіади. Тут все всерйоз і жодних послаблень», — сказала вона.

Олені Шхумовій — 20 років. Народилась у Львові. Навчається на третьому курсі вищезгаданого вузу. Перший її наставник у санному спорті — Дмитро Некотенев. Нині, крім нього, до змагань її готують Іван Баїк та Володимир Вахрушев. Поки що в Олени переважно досвід виступів на юніорських змаганнях. Готувалася до Олімпіади головним чином під час зборів за кордоном, там, де є для цього умови. Льодових трас в Україні поки що немає. Можливо, заявка її рідного Львова на проведення зимових Ігор 2022 року щось змінить на краще. А поки що вона, як і її друзі по команді, може лише заздрити представникам інших країн, які мають змогу тренуватися на сучасних стадіонах. Молоді українці вже відчули, яка гостра конкуренція в цьому виді спорту, якщо навіть сани фаворити змагань миттєво зачохлюють, щойно завершується заїзд, бо бояться, що підгледять і «спишуть» якийсь секрет їхньої конструкції.

І все ж відзначимо той приємний факт, що, попри всі згадані й незгадані тут проблеми і негаразди, український санний спорт живе, що його вихованці, а це, як ми наголошували, переважно молодь, завойовують ліцензії на право виступів на Олімпіаді й відчайдушно змагаються зі своїми титулованими суперниками.

Приклад їхньої попередниці Лілії Лудан засвідчує, що й до шістірки найкращих можна увірватися. А там вже рукою подати і до п'єдесталу, який поки що бронюють за собою німці.

Михайло СОРОКА
(Укрінформ для «Голосу України», із Сочі).

ФОТОФАКТ

Біатлоністці Дар'ї Домрачовій, котра в Сочі здобула три золоті медалі, присвоєно звання Героя Білорусі.

Фото www.noc.by.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Олександр СУСЛЕНКО, Ірина ШАТРОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 34082

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

